

MASTER NEGATIVE NUMBER

6048.30

லக்ஷ்மி
மலர் 4, இதழ் 10
May 1927

Record no. 366

Lakṣmi

Malar 4, ital 10

May 1927

Record no. 366

ஒம்

லக்ஷ்மி

தமிழர்களின் முன்னேற்றத்தைக் கருதி

பிரசுரித்து வரும்

ஓர் உயர்தர மாதப் பத்திரிகை

பத்திராதிபர் :

K. S. முத்தையா.

பத்திராகிரியர் :

K. S. சுந்தரம்.

மலர் 4.

பிரபவஸ்ர வைகாசிமீ
1927 மேமீ

இதழ் 10.

அட்டவணை.

	பக்கம்.
1. லக்ஷ்மி துதி	463
2. பாரத மாதா	464
3. சீனவரலாறு	465
4. நஞ்சுண்ட நல்லார்	470
5. அமர்நீதி நாயனார் சரிதை	478
6. துன்பமே இன்பம்	482
7. வீரபாலன் விநோதக் கதைகள்	490
8. விகடத் துணுக்குகள்	493
9. தமிழின் சிறப்பு	495
10. நல்வீரன்	496
11. நாட்டில் கலந்து நிற்கும் யோகநெறி	497
12. விசேஷக் குறிப்புகள்	502
13. ஜோதிஷம்	504
14. சந்திரன்	507
15. மகான்களுக்கு மரியாதை	509
16. லக்ஷ்மி பஞ்சாங்கம்--ஜூன்மீ	513
17. ஒரை சாஸ்திரம்	514

Roja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus,
Taramani, Chennai - 600 113, India.

சந்தா நேயர்களுக்கு

முக்கிய கவனிப்பு.

நமது “லக்ஷ்மி” ஒவ்வொரு இங்கிலீஷ் மாதம் 30-ந் தேதியில் வெளியாகும்.

எப்பொழுது சந்தா நேயர்களாகச் சேர்ந்தாலும், அந்தந்த மலரின் முதல் சஞ்சிகையிலிருந்தே அனுப்பப்படும்.

பத்திரிகை நேயர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய குறிப்பிட்ட தேதியில் கிடைக்காவிட்டால் உள் நாட்டு நேயர்கள் 10-ந் தேதிக்குள்ளும், வெளி நாட்டார் 15-ந் தேதிக்குள்ளும், சந்தா நம்பருடன் ஆபீஸுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

சந்தா நேயர்களாயிருப்பவர்கள், எவ்விஷயத்தைப்பற்றி ஆபீஸுக்கு லெட்டர் எழுதினாலும், சந்தா நம்பருடன் எழுத வேண்டும். சந்தா நம்பர் லக்ஷ்மியின் விலாசக் கவரில் குறிப்பிட்டிருக்கும்.

நேயர்கள் இடம் விட்டு இடம் மாறினால், மாறுதல் விலாசத்தை, 25-ந் தேதிக்குள், சந்தா நம்பருடன் தெரிவிக்க வேண்டும்.

லக்ஷ்மிபால் அன்பு கொண்டுள்ள நேயர்கள் தங்கள் பந்து மித்திரர்களையும், லக்ஷ்மிக்கு சந்தா நேயர்களாகச் சேர்த்துவிட, கேட்டுக்கொள்ளப் படுகிறார்கள்.

மானேஜர்

லக்ஷ்மி ஆபீஸ்,

சென்னை.

லக்ஷ்மி துதி

பொன்னிலும் மணிகளிலும்—நறும்

பூவிலும் சாந்திலும் விளக்கினிலும்

கன்னியர் நகைப்பினிலும்—செழுந்

காட்டிலும் பொழிலிலும் கழனியிலும்

முன்னிய துணிவினிலும்—மன்னர்

முகத்திலும் வாழ்த்திடும் திருமகளைப்

பன்னி நற்புகழ்பாடி—அவள்

பதமலர் வாழ்த்தி நற்பதம் பெறுவோம்.

பாரத மாதா

- (1) முன்னை யிலங்கை அரசுக்கர் அழிய
முடித்த வில் யாருடை வில்? --எங்கள்
அன்னை பயங்கரி பாரததேவி நல்
ஆரிய ராணியின் வில்.
- (2) இந்திர சித்தன் இரண்டு துண்டாக
எடுத்த வில் யாருடை வில்? --எங்கள்
மந்திர தெய்வம் பாரத ராணி
வயிரவி தன்னுடை வில்.
- (3) ஒன்று பரம் பொருள் நாமதன் மக்கள்
உலகின்பக்கேளி யென்றே—மிக
நன்று பல்வேதம் வரைந்த கை பாரத
நாயகி தன் திருக்கை.
- (4) சித்தமய மிவ்வுலகம் உறுதிநம்
சித்தத்தில் ஒங்கிவிட்டால்—துன்பம்
அத்தனையும் வெல்லலாமென்று சொன்ன சொல்
ஆரிய ராணியின் சொல்.
- (5) அன்பு சிவம் உலகத்துயர் யாவையும்
அன்பினிற் போகு மென்றே—இங்கு
முன்பு பொழிந்துல காண்டதோர் புத்தன்
மொழி எங்கள் அன்னை மொழி.

--பாரதி.

சீன வாலாறு

(பத்திராசிரியர்)

1637-ல் பிரிட்டிஷார் காண்டன் துறைமுகத்தை
அடைந்தது முதல் ஐரோப்பியர்கள் ஏராளமாக சீனாவில்
பிரயாணம் செய்து வருகின்றன ராயினும் சீன தேசத்தா
ரைப் பற்றிய உண்மை ஞானம் மேனாட்டாருக்குச் சொற்
பம் என்றே சொல்லலாம். சீனர்கள் நாகரீக மற்ற காட்டா
ளர்கள் என்றும் கொலையும் களவுமே அவர்களது தினத்
தொழில் என்றும் நம்பும் ஜனங்கள் ஐரோப்பாவில் ஏராள
மாக இருக்கிறார்கள். சீனர்கள் நமது அயல் நாட்டின
ராயினும் அவர்களது வாலாற்றை அறிவதில் இந்தியர்க
ளாகிய நாம் அவ்வளவு விருப்பம் கொள்வதில்லை. ஆகவே
பிரிட்டிஷ் ஸ்தானாதிபதியா யிருந்த லெப்டினண்டு கர்னல்
பிடி எத்தார்ட்டன் என்பார் ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையில்
எழுதியிருக்கும் நிருபத்தின் சாரத்தை, நம்மவர்கள் படித்
துப் பயனடையும்படி கீழே தருகின்றோம்.

உலகத்தில் முதன் முதல் தோன்றிய ஏகாதிபத்திய
அரசாங்கம் சீனாவே யாகும். கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 2752
வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே சீனா ஏகாதிபத்திய நாடாக
மதிப்புப் பெற்று விளங்கியது. சீனாவின் ஜனத்தொகைக்
கணக்கு இதுவரை எடுக்கப்படவில்லை யாயினும் உலகத்தின்
மொத்த ஜனத்தொகையில் நான்கில் ஒரு பகுதியார் அந்
நாட்டில் வசித்து வருகிறார்கள் என்பது நிச்சயம். பெயர்
பெற்ற சீனத் துறைமுகமாகிய காண்டன் நகரத்தில் மட்டும்
20 லட்சம் ஜனங்கள் வசித்து வருகிறார்கள். நகரத்துக்
குள்ளே போதுமான இடமில்லாததினால் காண்டன் நகரத்

லக்ஷ்மி

தாரில் பாதி அதாவது 10 லட்சம் பேர் நகரத்தினூடே ஓடும் முத்து நதியில் மிதந்து கிடக்கும் ஓட வீடுகளிலே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இந்த ஓட வீடுகள் பல ஒன்றுக்கக் கட்டி இணைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவை பூமியில் கட்டப் பட்ட வீடுகள் போலவே சலனமற்றிருக்கின்றன. கயிற்றை அறுத்து அவ் வீடுகள் தனித்தனி பிரிக்கப்பட்டால் அவை நீரில் மூழ்கி நாசமடைவது திண்ணம். முயற்சியும் ஊக்க மும் உடைய சீன தேசத்தார் இயற்கைத் தடைகளையும் பொருட்படுத்துவதில்லை என்பதற்கு இது ஒரு திருஷ்டாந்தம்.

சீனாவின் தலை நகரமான பீக்கிங்கில் சுமார் 10 லட்சம் ஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள். பண்டைச் சக்ரவர்த்திகளின் அரண்மனைகள் பல இன்றும் அங்கே ஜொலித்து விளங்குகின்றன. பண்டைச் சீனர்களின் செல்வப் பெருக்குக்கும் ஒவியத்திறனுக்கும் சிற்ப ரூப ஞானத்துக்கும் அவ்வரச மாளிகைகள் என்றும் அழியா எடுத்துக் காட்டுகளாக விளங்குகின்றன. பண்டைச் சீனச் சக்ரவர்த்திகளின் படை வலியும் சாமானிய மானதன்று. முன்னுவது ஜார்ஜ் ஆசர் காலத்து சீனாவில் சக்ரவர்த்தியா யிருந்த ஒரு வீரன், ஜார்ஜ் சக்ரவர்த்திக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் “என் ஆணைப்படி நடக்க உமக்குக் கட்டளை யிடுகிறேன்” என்று எழுதினார் என்றால் சீன மண்டலாதிபதிகளின் புய வலியும் படை வலியும் எத்தகைய தென்று விளக்கவும் வேண்டுமா?

1912வரை சுமார் 4000 வருஷ காலம் முட்டின்றி நிலை பெற்றிருந்த சீன சாம்பி ராஜ்யத்திலே பரம்பரைப் பிரபுக்கள் இருந்ததே இல்லை. மந்திரிகளும் மற்றும் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் சாமானிய ஜனங்களிடையிலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். தேர்தல் ஒரு பரீட்சை மூலம் நடத்தப்பட்டது. அந்தப் பரீட்சை சக்ரவர்த்தி மேற்பார்வையில் பல வாரங்கள் நடைபெறுமாம். பரீட்சை முடியும் மட்டும் பரீட்சையில் பங்கு கொள்ளும் மாணவர்கள்

சீன வரலாறு

அரண்மனையில் தனித்தனி அறைகளில் பூட்டிவைக்கப்பட்டிருப்பார்களாம். ஒருவரோடொருவர் வார்த்தையாடல் கண்டிப்பாக மறுக்கப்பட்டிருந்தது. அறைச் சுவர்களிலுள்ள துவாரங்களினூடே மாணவர்களுக்கு உணவு அளிக்கப்படுமாம். பரீட்சை காலங்களில் இவ்வாறு சிறை வாசம் செய்யும் மாணவர்கள் கண்பூசியஸ் எழுதிய நூல்களை நெட்டுருவேற்றிக்கொண் டிருப்பார்களாம். கண்பூசியசின் கொள்கைப்படியே சீன அரசாங்கம் நடத்தப்பட்டு வந்தது.

சீனர்கள் ஒரே தேசத்தவராயினும் அவர்கள் பாஷை மட்டும் இன்றும் நூற்றுக்கணக்காக இருக்கின்றன. நூற்றுக்கணக்கானதாய் பாஷையுடைய சீனர்கள் எவ்வாறு ஒன்று பட்டு ஒரு ஏகாதிபத்திய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தனர் என்று ஒரு கேள்வி பிறக்கலாம். சீன பாஷைகள் பதங்களால் எழுதப்படுவதில்லை. பதப் படங்களாலேயே எழுதப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வார்த்தைக்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு படம் வழங்கப்படுகிறது. பொருள்களைக் குறிக்கும் படங்கள் எல்லா பாஷைகளுக்கும் பொதுவே. படங்களின் ஒலி மட்டுந்தான் வித்தியாசப்படும். ஆகவே வரிவடிவில் எழுதப்படுவன வெல்லாம் சீனர்கள் அனைவர்களுக்கும் எளிதில் விளங்கும். இதை ஒரு உதாரணத்தால் விளக்குவோம். இந்திய தேச பாஷைகளில் இங்கிலீஷ் எண்கள் சர்வ சாதாரணமாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன, ஆகவே 50 என்ற எண்ணைத் தமிழிலும், மலையாளியும் தெலுங்கிலும் ஹிந்துஸ்தானியும் குஜராத்தியும் எளிதில் அறிவான். ஐம்பதைக் குறிக்கும் பதம் ஒவ்வொரு பாஷையிலும் வேறாயிருப்பினும் அதைக் குறிக்கும் படமான எண் 50 யாவருக்கும் எளிதில் விளங்குவதுபோல சுமார் 400 உப பாஷைகளடங்கிய சீனாவிலும் எழுத்துப் பாஷை பதப் படங்களால் எழுதப்படுவது பற்றி யாவருக்கும் பொதுவானதாகவே இருக்கின்றது. ஆகவே பல வேறு பாஷையினாய் பிரிந்து விளங்கும் சீனர்கள் ராஜ்ய விஷயங்களில் ஒன்றுபட்டு

ஏகாதிபத்திய நாடு ஸ்தாபித்தது ஒருபொழுதும் வியப்பாகாது.

முன்னோர் வணக்கம் சீனர்களுக்குள் முக்கியமாக நிலைபெற்று வருகிறது. ஆகவே விரைவில் கலியாணம் செய்து சந்தானங்களைப் பெருக்கி முன்னோர் வணக்கத்துக்கு முட்டேற்படாமல் செய்வது தம்மைப் பொறுத்த நீங்காக் கடனென்று சீனர்கள் எண்ணுகிறார்கள். ஆனது பற்றி சீனாவில் ஜனத்தொகை மிகுதி. ஜனங்கள் வாழ இடம் குறைவு; பயிராகும் இடம் சுருங்கியும் ஜனத்தொகை பெருகியும் இருப்பதால் சீனாவில் என்றும் பஞ்சந்தான். சீனாவில் எத்தனையோ பயங்கர யுத்தங்களும், கலகங்களும் நடைபெற்றும் ஜனத்தொகை குறையாமலிருக்கக் காரணம் சீனர்களின் முன்னோர் வணக்கப்பற்றே. உதாரணமாக தேய்ப்பிங் கலகம் 10 வருஷம் நடைபெற்றது; அதில் இரண்டு கோடி ஜனங்கள் மாண்டனர். ஆயினும் இப்பொழுது சீனாவின் மொத்த ஜனத்தொகை 45 கோடியென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. ஜனத்தொகை மிகுந்த இடத்து வறுமை குடிகொள்வது இயல்பாதலால் சீனாவில் வறியோர் தொகையே மிகுதி. அங்கே 100-க்கு 97-பேர் பள்ளியைக் கண்டறியார். சீனக் குடிகளில் முக்காற் பகுதியார் 8-வயது முதற்கொண்டே வயிறு நிரப்பும் பொருட்டு உழைக்கவேண்டியவர்கள் ஆகிறார்கள். அவர்களது முக்கிய தொழில் கிருஷியே. உழவுத் தொழிலில் மேனாட்டு முறை இப்பொழுது ஏராளமாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டு வரினும் மாமூல் முறைதான் பெரும்பான்மையாக நடைமுறையிலிருக்கிறது.

கிராமங்கள் துரைத்தனத்தாரால் நியமிக்கப்பட்ட ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளால் ஆளப்படுகின்றன. சட்ட நிர்மாணம்செய்வது மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் தான். ஆனால் அவர்கள் செய்யும் சட்டங்களின் தொகை மிகச் சொற்பமே. பெரிய பட்டணங்களிலும் கூட நகர பரிபாலன ஆட்சி

முறை இல்லை. வரிவசூல் செய்வதற்கும் குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பதற்கும் மட்டும் சில சட்டங்கள் அமுலில் இருந்து வருகின்றன. சீமான்களும் படிப்பாளிகளும் சிறைவாசம் செய்வது கேவலமென எண்ணப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே சீமன்களோ, படிப்பாளிகளோ தண்டிக்கப்பட்டால், அவர்களுக்குப் பதிலாக பரம்பரைக் குற்றவாளிகளுக்கு ஏராளமாகப் பணம் கொடுத்துச் சிறைக்கனுப்புவது வழக்கம்.

1894-க்கு இப்பால் சீனாவிலே பல கைத்தொழிற் சாலைகள் தோன்றியிருக்கின்றன. காண்டன், ஷாங்காய், சேபூ, ஹாங்கோ முதலிய பட்டணங்களில் இப்பொழுது அநேக தூல் ஆலைகளும், பட்டுத் தொழிற் சாலைகளும், தீப்பெட்டிச் சாலைகளும் இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற் சாலை வேலையாட்களின் வரலாற்றைக் கேட்டால் கண்ணீர் வடிக்கத்தான் வேண்டும். தொழிலாளர்கள் மிகுதியும் பெண்களும் சிறுவர்களுமே. அவர்களின் தினக் கூலி 5 பெனி அல்லது சுமார் 5 அணா. இந்தச் சொற்பக் கூலிக்கு சூரியோதயம் முதல் 13 அல்லது 15 மணிநேரம் அவர்கள் வேலை செய்யவும் வேண்டும். சாதாரணமாக தொழிலாளர்கள் தொழிற் சாலைகளிலேயே வசித்து வருகிறார்கள். பண்டிகை நாட்களில் மட்டுந்தான் அவர்கள் வெளியே வருவது வழக்கம். ஆனால் இப்பொழுது வரவர தொழிலாளர்களுக்குள்ளே ஒரு உணர்ச்சி ஏற்பட்டுவருகின்றது. 1918-க்குப் பின் ஷாங்காய் நகரத்தில் மட்டும் 80 தொழிற் சங்கங்களுக்கு மேல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்பொழுது சீனா விழித்துவிட்ட தென்றே சொல்லாம். தற்கால யுத்தம் வெளி நாட்டாருக்குப் பிரமாதமாகத் தோன்றினாலும் சீனாவிலே யுத்தத்தைப் பற்றி அவ்வளவு பாராட்டத்தக்க உணர்ச்சியில்லை. தற்கால யுத்தத்தில் பங்குகொள்வோர் ஒரு சிலரேயாவர். சீனர்களில் மிக் காரும் நெற்றுப்போலவே இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

லக்ஷ்மி

சீனாவிலே கற்கரிச் சுரங்கங்களும், ஈயக்கனிகளும், எண்ணெய்க் கிணறுகளும், மற்றும் உலோகக்கனிகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவைகள் வேலை செய்யப்படும் போது சீனாவின் செல்வநிலை மிக விருத்தியடையு மென்பது நிச்சயம்.

நஞ்சுண்ட நல்லார்

பண்டித எஸ். ழத்தஞ்சுவாமிப் பிள்ளை எழுதியது.

கிரேக்க நீதிபதிகள் தீர்ப்பினால் சாக்ரட்டிஸ் நஞ்சுட் டிக் கொல்லப்பட்டு இப்பொழுது சுமார் 2325 வருஷங்கள் ஆய்விட்டன. எனினும் அப்பெரியார் அடைந்த அநீதத் தண்டனையின் கொடுமை இன்னும் மாய்ந்து போகவில்லை. ஒரு பெயர் பெற்ற கிரேக்க அட்டார்னியான பாரடாப்பு லாஸ் என்பவர் அந்த அநீதத் தண்டனையை ரத்து செய்து சாக்ரட்டிஸின் புனிதத் தன்மையை விளக்கும்பொருட்டு ஆதன்ஸ் நகரத்து சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஒரு கேசு தாக்கல் செய்தாராம்.

கேசை வாத்தத்துக்கு எடுத்தவுடன் கிரேக்கநாட்டின் பெருமை நிலை நிற்க வேண்டுமானால் சாக்ரட்டிஸ் குற்ற மற்றவர் என ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று அட் டார்னி கூறினார்.

ஆனால் சுப்ரீம் கோர்ட்டார் அட்டார்னியின் வாத்தத் தைக் கேட்கவே கி. மு. 399-ல் கிரேக்க நீதிபதிகள் செய்த தீர்ப்பை மாற்றவோ செய்யவில்லை.

சாக்ரட்டிஸ் குற்றமற்றவர், புனிதர் என உலக முழு தும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கையில் இந்தக் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு விலையற்றதாகும். ஒப்புயர்வில்லா ஒரு உத்தமரின் மதிப்பு

நஞ்சுண்ட நல்லார்

கேவலம் ஒரு கோர்ட்டுத் தீர்ப்பினால் உயரவோ குறையவோ செய்யாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டு ஜட்ஜிகள் முடிவு கூறி னுர்களாம்.

கேசினால் அட்டார்னி விரும்பிய பயன் விளையவில்லை யாயினும் சாக்ரட்டிஸைப்பற்றி உலகம் மீண்டும் ஒரு முறை நினைக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் உண்டாயிற்று.

பிளேடோ, சிளோபன் முதலியோர் கூறும் வரலாற் றினாலேயே சாக்ரட்டிஸ் ஒரு மகா புருஷர் என்று நாம் போற்றுகின்றோம். ஆனால் பிளேட்டோ, சிளோபன் வர லாறு வெறும் கட்டுக்கதை என்று தற்கால ஆராய்ச்சிகாரர் கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

மெய்யான சாக்ரட்டிஸ் ஒரு குதர்க்கியான கிறுக்க னும். கோமாளிக் கூத்துகளால் அவர் அக்காலத்து ஒரு பெயர் படைத்துக் கொண்டாராம். பிற்காலத்தவர்கள் அவரை ஞானி யென்றும் உத்தமர் என்றும் கதை கட்டி விட்டார்களாம். இதுவே தற்கால ஆராய்ச்சிகாரர்கள் கூற்று.

தற்கால ஆராய்ச்சிகாரர்களின் இத்தகைய விநோத் அபிப்பிராயத்துக்கு இலக்காகாதார் யாவர் உளர். இயேசு புத்தர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முதலியோரும் சில புது ஆராய்ச்சி காரர் பார்வையில் போலிப் புருஷர்களாகவே தோன்றுகின் றனர் என்றால் சாக்ரட்டிஸின் கதையை நாம் எண்ணவும் வேண்டுமா?

சந்தேசிகள் எக்காலத்தும் எந்நாட்டிலும் இருக்கத் தான் செய்வார்கள். மனிதர்கள் மனோநிலை மிக விசித்திர மானது. ஆகவே புது ஆராய்ச்சிக்காரர்களின் புன் அல்லது பொன் மொழிகளை விடுத்து சுமார் 2325 வருஷத்துக்குப் பின்னும் உலக மதிப்பைப் பெற்று விளங்கும். உத்தம சாக் ரட்டிஸைப்பற்றி நாம் இப்பொழுது சிந்திப்போம்.

நமது சாக்ரட்டிஸ் புத்தர், கிறிஸ்து முதலியவர்களைப் போல் ஒரு மதஸ்தாபகரல்ல. அவர் வரன்முறையாக ஒரு

சித்தாந்தத்தை வெளியிடவுமில்லை. நூல்கள் எதுவும் எழுதவுமில்லை. ஒரு பேராசிரியனான அவர் பாவனை பண்ணியதுமில்லை. அவர் தெருத்தெருவாய் அலைவார்; சந்திப்பவர்களிடம் பல குறுக்குக் கேள்விகள் கேட்டு உண்மையை அவர்கள் வாயிலிருந்தே இழுத்தெடுப்பார். குறுக்கு விசாரணை செய்வதில் பெயர் பெற்ற பாரிஸ்டர் நார்ட்டனும்கூட அவருக்கு சலாம் செய்ய வேண்டியதுதான். இதுவன்றி அவர் விசேஷமாக எதுவும் கற்பித்ததில்லை. “தன்னையறிவான் தலைவனை யறிவான்” என்பதே அவரது ரத்தினச் சுருக்கமான போதனை.

சாக்ரட்டீஸ் மகா விகா ரூபியாம். முண்டைக்கண்ணும் சப்பைமூக்கும் உடையவராம். ஆடை விஷயத்தில் குசேலர் தான். ரபேலியஸ் என்பார் அவரைப்பற்றிப் பின் வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்.

“அவரது முகத்தோற்றத்தைப் பார்த்தால் ஒரு வெங்காயப்பிளவு கொடுக்கக்கூட மனம் வராது. அவ்வளவு விகாரம் அவர் நடை; அதைவிடக் கேவலம் அவர் உடை; சுத்தப் பயித்தியம் அவர் பாவனை. ஆனால் இந்த விகாரப் பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தால்—அதாவது வார்த்தையாடி அவரது இருதயத்தைத் திறந்தால்—விலையில்லா மாணிக்கங்கள் குவியல் குவியலாய் இருப்பதைக் காண்பீர்கள். உயரிய கிரகணசக்தி—நாடற்குரிய நன்னெறி, கடலினும் பெரிய கல்வி, மலையினும் வலிய மனநிலை, புகழ்தற்கரிய பொறை, சஞ்சலமற்ற சாந்தி, காத்திருந்தும், ஓடியும், கடல் கடந்தும், பிரயாணம் செய்தும் உழைத்தும் உழன்றும், போராடியும் மனிதர் பெற விரும்புவன அனைத்திலும் வெறுப்பு—ஆகிய இந்த சுகந்தச் சாக்குகளெல்லாம் அவ்விகார புருஷனது இருதயப் பெட்டிக்குள் இருப்பதைக் காண்பீர்கள்.”

அவரது இளமை வரலாற்றைப்பற்றித் திட்டமாக ஒன்றும் அறிவதற்கில்லை. அவரது தந்தை ஒரு சிற்பி; விக்கி

ரகங்கள் செய்து விற்று வியிறு வளர்த்துவந்தார். தாய் ஒரு மருத்துவச்சி. அவர் சாந்திப்பே என்னும் ஒரு மாதை மணந்தார். அவள் கருத்தொருமித்த காதலியாயிராது மெய்யாகவே ஒரு சந்திப்பே யாகவே இருந்து வந்ததாகச் சில வரலாறுகள்கூறும். எனினும் அந்த தம்பதிகள் மூன்று புத்திரர்களுக்குப் பெற்றோராயிருந்தனர். சாக்ரட்டீஸின் மரணகாலத்து அம் மூவரும் சிறுவர்களாகவே இருந்தனராம்.

அவரது பிற்காலத் துன்பத்தின் முற்குறிகள் வெகு காலத்துக்கு முன்னமேயே தோன்றத் தொடங்கினவாம். முதன் முதல் அவர்மீது ராஜத்துரோகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டது. ஸர்க்காரைப்பற்றி குடிகள் மனதில் வெறுப்புட்டுவதாகவும் நறுக்கெடுத்துத் தேர்தல் நடத்துவதை கண்டிப்பதாகவும் அவர்மேல் புகார் கிளம்பிற்று. தேசத்தூரோகிகளாக குறியீடு செய்யப்பட்டிருந்த கிறுதியாஸ், அல்சிபியேடஸ் என்னும் இருவர் அவருக்கு ஆபத்த நண்பர்களாயிருந்தனர். எனவே சாக்ரட்டீஸ் நாட்டையும் அரசையும் சமயத்தையும் கெடுக்கத் தோன்றிய ஒரு தூமகேதுவாகக் கருதப்பட்டார். ஆனால் பொதுஜன மதிப்பைப்பெற சாக்ரட்டீஸ் ஒரு காலத்தும் உழைத்தவரல்ல.

தத்துவ சாஸ்திர விஷயத்தில் அக்காலத்து அவர் புது நடைகாராய்க் கருதப்பட்டார். மனச்சாட்சிக்கேற்ப நடைமுறையைத் திருத்தவேண்டுமென்பதுதான் அவர் செய்த மேலான போதனை. ஆகவே அக்காலத்து ஒரு விஞ்ஞான சுதந்தரவாதியாய் விளங்கினார். அவர் தீரீசரவாதம் ஒரு பொழுதும் செய்ததில்லை; எந்தத் தெய்வத்தையும் நம்பவேண்டாமென்று அவர் ஒருவருக்கும் போதனை செய்ததுமில்லை. ஆனால் அவர் பேசும்போதெல்லாம் தெய்வத்தைப் பற்றியே பேசினார். தெய்வங்கள் அல்லது தேவர்கள் என்ற பதங்களை அவர் வழங்கினதே இல்லை. தன் செயலெல்லாம் சிவன் செயலாகவும் அவன் ஆணையக்கடக்கத் தனக்கு வலிமையிலலை யென்றும் அவர் அந்தரங்க சுத்தியுடன் நம்பி வாழ்ந்தார்.

அறிவென விளங்கும் போலி அறிவுகளேவோற அறுத்து மெய்யான சாஸ்திரீக ஞானத்தை வளர்ப்பதே அவரது

தலை சிறந்த நோக்கமாயிருந்தது. மெய்ஞ்ஞானத்தை நிலை பெறச் செய்வதையே தன் ஜீவித நோக்கமாகக் கொண்டிருந்ததனால் அதன் பொருட்டுத் தன் உடல் பொருள், ஆவி மூன்றையும் தத்தம் செய்ய அவர் துணிவு கொண்டிருந்தனர். ஆகவே, அவர் உலக வியாபாரங்களில் பற்று வைக்கவில்லை. குடும்பத் தலைவராயிருந்தும் பொருள் வருவாய்க்குள்ள தொழில்கள் ஒன்றிலும் அவர் ஈடுபடவுமில்லை. தன் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்க வருபவரிடத்து அவர் பிரதிபலன் பெற விரும்பியதுமில்லை. எனவே, புலவர் வறுமை அவரிடம் நன்கு குடி கொண்டிருந்தது. அவர் மனைவி சாந்திப்பேயை சந்திப்பேயாக மாறியதற்கு அவரது வறுமை காரணமாயிருக்கலாமோ? இல்லாவிடின் இல்லாளுமேவேண்டா ளன்றோ?

நியாய ஸ்தலத்தில் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட பொழுது நீதிபதிகளிடம் அவர் இச்சகட பாடத் துணியவிலை. நீதிபதி விசாரணையையும் அவர் ஒரு வினையாட்டாகவே எண்ணினார். தெருப் பிரசங்கங்களிற் போலவே நியாயஸ்தலத்தும் அவர் நொட்டி பேசிக்கொண்டே இருந்தாராம். எதிர் வழக்காட அவர் எத்தனங்கள் செய்யவுமில்லை. அவர் குற்றம் சாட்டப்படும் விஷயம் முன்னாடியே பாசியப்பட்டதாயினும் அது பற்றி அவர் மனக் கலக்கமே யடைய வில்லையாம். நண்பர்க ளிடத்து இதர விஷயங்களைப் பற்றி மன வெழுச்சியுடன் பேசுவாராம். ஆனால், குற்றச் சாட்டு விஷயத்தைக் குறிப்பாகவும் உணர்த்தினா ரில்லையாம். எதிர் வழக்காடு மாறு ஒரு நண்பர் நினைப பூட்டியபேரது “நான் பிறந்தது முதல் அதற்காக ஆயத்தம் செய்து வருகிறேனே” என்று விடை யீறுத்தாராம்.

இம் மொழிகளின் உட் பொருள் அறியாது நண்பர் மயங்கவே—“நீதி ஏது? அநீதி ஏது? என நான் சதா ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டே இருக்கிறேன். தற்காப்புக்கு இது ஒன்று போதாதா?” என்றனராம்.

அவரை விசாரணை செய்த நீதி ஸ்தலத்தில் 501 ஜூரிகள் இருந்தனராம். அவர்களுக்குத் தலைவராக நீதிபதி ஒருவருமில்லை. வழக்கின் போக்கைப் பார்த்து எதிரிக்குச் சாதகமாகவோ பாதகமாகவோ அவர்கள் தீர்ப்புச்செய் வது வழக்கமாம்.

சாக்ரட்டீஸ் மீது குற்றஞ் சுமத்தி மெலீட்டீஸ் என்பவர் ஒருவர் மனுச் செய்தனராம். லைகான் அனிட்யூஸ் என்னும் இருவர் மெலீட்டீசுக்குப் பக்க பலமாய் நின்றார்கள். அனிட்யூஸ் சாக்ரட்டீசின் ஜென்ம விரோதி. அவன் தொழில் தோல் வியாபாரம், அரசியல் கொள்கையில் ஜன நாயகக் கட்சியான். ஆனால் அனிட்யூசின் ஜன நாயகக் கொள்கைக்கும் தற்கால ஜனநாயகக் கொள்கைக்கும் இருட்டுக்கும், வெளிச்சத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசமுண்டு. அனிட்யூஸ் தான் கைக்கொண்டொழுதும் கொள்கையில் குருட்டு பக்தியுடையவன். ஆகவே, சாக்ரட்டீசின் ஜென்ம விரோதியானான்.

கடைசியாக விசாரணை ஆரம்பமாயிற்று. முதன் முதல் வாதி பக்கம் பேசவேண்டியவர்களை எல்லாம் நெடுநேரம் பேசினார்கள். இரண்டாவதாக எதிரி பேசத் தொடங்கினார். வாதி பக்கத்தார் கூறிய குற்றங்க ளனைத்தையும் வெட்டுவதோடு துண்டு இரண்டாகப் பிளந்து தள்ளினார். கடைசியாக ஜனங்களைப் பார்த்து, “ஆதன்ஸ் நகர வாசிகளே, நான் உங்களைப் போற்றுகிறேன், நான் உங்களை நேசிக்கிறேன். ஆனால், நான் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிவேனே யன்றி உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிய மாட்டேன். எனக்கு உரமும் உயிரும் நிலைபெறும் வரை என் மனச்சாட்சி தூண்டிய படி நான் பேசவும், என் கொள்கைகளைப் பிறருக்குப் போதிக்கவும் நான் பின்வாங்க மாட்டேன். நீங்கள் என்ன செய்யினும் சரி, நான் கண்ட நெறி விட்டு இறையளவும் பிறழேன். நான் பல முறை சாக நேரினும் பண்பு மிக்க என் கொள்கைகளைக் கைநெகிழ விடேன்” என்ன வீர முழக்கம் செய்தாராம்.

ஜூரிகளில் 281-பேர் சாக்ரட்டீசுக்குப் பாதகமாகவும் 226-பேர் சாதகமாகவும் வாக்களித்ததினால் பெரும்பாலோர் வாக்குப்படி சாக்ரட்டீஸ் குற்றவாளி யெனக் கொலைத் தீர்ப்புச் செய்யப் பெற்றார்.

சாக்ரட்டீஸ் தீர்ப்புக் கேட்டு அஞ்சினுரில்லை.

“நன்று நன்று” எனக்கூறி முன்புறுவல் பூத்தாராம்.

இறுதியில் ஜூரிகளை நோக்கிக் கூறியதாவது:—“நீங்கள் கொஞ்சகாலம் வரைப் பொறுத்திருந்தால் உங்கள் வீருப்

பத்தை இயற்கைத் தேவியே பூர்த்திசெய்து வைப்பாள். ஏனெனில் நான் கிழவனாய் விட்டேன். இப்பொழுது உங்கள் தீர்ப்பும் ஒரு நன்மைக்கே. நீங்கள் கவலைப்படா திருங்கள். மரணத்துக்கு அஞ்சாதீர்கள். நல்லார்க்குப் பொல்லாங்கில்லையென நம்புங்கள். நல்லார்க்கு இவ்வுலகத்தும் அவ்வுலகத்தும் என்மும் இன்பமே. கடைசிக்காலம் வந்து விட்டது. நான் இறக்கப் போகிறேன். நீங்கள் இருக்கப் போகிறீர்கள். எது நன்று? நசனே அறிவன்.”

சாக்ரட்டீஸ் விரும்பி யிருந்தால் அந்தக் கொடிய மரண தண்டனையிலிருந்து தப்பி யிருக்கலாம். அக்கால வழக்கப்படி குறைந்த தண்டனையொன்றைக் குற்றவாளியே கோரலாம் என்று கோர்ட்டார் அவருக்குத் தெரிவிக்க “இளைஞருள்ளங்களில் அறிவுச் சுடர் கொளுத்தியதற்கும் போலித் தெய்வங்களை ஒழித்ததற்கும் எனக்குத் தண்டனையா விதிப்பது? பொதுச் செலவில் எனக்கு ஒரு வருஷம் உணவும் உடையும் அளிக்க உத்தரவிட வேண்டும் என்றாராம். இவ்விண்ணப்பத்துக்குக் கோர்ட்டார் செவிசாய்க்க வில்லை. யாவும் சிவன் செயல் என நம்புகிறவருக்கு மரண தண்டனையில் பயமேற்படுமா? அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாதென எண்ணிச் சாந்தி பெற்றிருந்தார். ஒரு நண்பர் அவரை சிறையினின்றும் விடுவிக்க முயன்றபோது, “வினை விதைத்தவன் வினை யறுப்பான், தினைவிதைத்தவன் தினை யறுப்பான். நண்பனே! பதறாதே” எனத் தேற்றினாராம்.

இறுதியில் விதி நடத்தும் நாளும் வந்தது. சிறைச்சாலை அதிகாரி ஒரு கிண்ணம் விஷத்துடன் சாக்ரட்டீஸ் முன் தோன்றினான்.

“நண்பனே! இவ்விஷயத்தில் நீர் அனுபவம் பெற்றவர். நான் செய்ய வேண்டியவற்றை விளக்கக் கூறும்” என சாக்ரட்டீஸ் அவரிடம் கேட்டாராம்.

“பிரமாதமாக ஒன்றுமில்லை. இந்த விஷதையைண்டு அறையைச் சுற்றி நடையும். கால் குழையும்போது படுத்துக் கொள்ளும். பின்னுள்ள வேலைகள் தன் படியே நடக்கும்” என்றனாராம் சிறைச்சாலை அதிகாரி. சாக்ரட்டீஸ் கிண்ணத்தை வாங்கி ஒரே முடக்காக விஷத்தைக் குடித்தா

ராம். அதைக் கண்ணுற்ற நண்பர்கள் வாய் விட்டுக் கதறத் தொடங்கினாராம்.

சாக்ரட்டீஸ், அவர்களுக்கு ஆற்று மொழிகள் கூறிக் கொண்டே அறையில் உலாவினாராம். அதிகாரி கூறியபடி கால்கள் குழையவே படுத்துக் கொண்டாராம். அதிகாரி கலைத் தொட்டுப் பார்த்து “உணர்ச்சி இருக்கிறதா” என்று வினவ, “இல்லை” என்றாராம் ஞானி. அப்படியே ஒவ்வொரு உறுப்பையும், தொட்டுக் கேட்க, ஞானியார் “இல்லை! இல்லை” என்றே விடை யிறத்துக்கொண் டிருந்தார்.

பின்னர் இடுப்பு மரக்கத் தொடங்கையில் ஸாக்ரட்டீஸ் எழுந்து தன் பக்கத்திலிருந்த கிரீடோவைப் பார்த்து, “நண்பனே! எஸ்குலாபியசுக்கு நான் ஒரு சேவல் கொடுக்க வேண்டியதுண்டு. அக்கடனை நீ கொடுத்துத் தீர்ப்பாயா” என ஆவலோடு வினவினாராம். “அப்படியே செய்கிறேன்” என்றானும் கிரீடோ. பொற் சேவல் வேண்டினும் கிரீடோ கொடுக்கத் தயாராயிரானா? அந்த அந்திய காலத்தும் வாங்கின பொருளை ஈட்டுவதில் சாக்ரட்டீஸ் பராமுகமா யிருக்க வில்லை.

பின்னர், சாக்ரட்டீஸ் உரையாடவே இல்லையாம்.

சாக்ரட்டீஸ் கண் மூடினார். மரண பயமில்லா நித்தியானந்த வாழ்வு பெற்றார். அவரது புலாலுடம் பழிந்து இறங்குஞ்ச் சுமார் 2325-ஆண்டுகள் ஆயினும் புகழுடம்பு இன்றும் உலக அறிஞர் பார்வையில் பொலிவுற்றோங்கு கின்றது.

நல்லார் வாழ்க! நலம் என்றும் ஒங்க!

அமரீதி நாயனார் சரிதை.

வண்ணைநகர். ஸ்ரீ க. வைத்தியலிங்க பிள்ளை எழுதியது.

கலிவெண்பா

சீரிலங்கு சோழர்புகழ் சோந்தபொன்னி நன்னாட்டில்
வாரிலகு மாதர் வதிபொழிலுந்—தேரிலகு
செய்ய மறுகுந் திகழ்பழையா றைப்பதியிற்
றய்ய வணிகர்குலந் தோன்றினோர்—உய்திதரும்
பீடுபெறு கின்றவமர் நீதிபெறும் பேருடையார்
நாடு விருத்தியுற நாணயமாய்க்—கேடகற்றும்
பொன்னு நவமணியும் பூந்துகிலு மாதியன
மன்னுபவ லூரால் வருவித்துப்—பின்னயின்றி
வாணிபத்தை யோம்பியவர் வந்ததனூற் கின்னரைப
பேணிவரு வேந்தனைப் பேர்படைத்து—நீணிலத்திற்
சீர்த்தியுற வாழ்வார் கிலேசமின்றி யாவரொடும்
வார்த்தைதரு போதுமரன் மாண்டிடை—யேத்திநிதம்
அம்பிகையாள பாகனடியவருக் காரமுது
கம்பிபெறு மாடைகீழ் கௌபீனந்—தும்பைமலர்
ஒத்தமேல் வேட்டி யுதவிவைக்கும் போதிலிவர்
அர்த்தர்திரு நல்லூ ரருப்பதியி—லெத்தவரும்
வந்து துயில மட்டுமொன் றியற்றுவித்து
அந்த விடத்திலன்ன மட்டவர்க்குச்—சந்ததமு
மீந்து மகிழ்வோ டிருந்திடுநா ளோர்திவசம்
ஏயந்தவள நல்லூ ரிறைவரந்—தோயந்தபுகழ்
தொண்டனா ரின்பெருமை தொல்லுகிற் காட்டியருண்
மண்டு முகில்போல் வழங்குவண்ணிச்—சண்டனைமுன்
காயந்தார் திருமுடியிற் கங்கையொடு செக்கர்நிறச்
சாயந்த சடையுந் தணிந்துசிகை—வாயந்திடவே
நீறுதிரி புண்ட ரமாய் நெற்றிதனி லேயொளிரக்
கூறுமுந்நூன் மார்பிற் குலாவவே—பூறதிலா
வெண்கோ வணமு மரையில் விளங்கிடக்கைத்
திண்கோலில் வேறுமொரு சீருலவு—நுண்பூநர்

478

அமரீதி நாயனார் சரிதை

கௌபீ நமுமதனிற் கட்டித் தமதடியார்
பௌவ வினையகற்றும் பாதமலர்—நவ்வியையேநர்
கேத்திரஞ்சேர் பார்மடந்தை நின்ற மனமுருகித்
தோத்திரஞ்செய் தேசிரத்திற் சூட்டவே—சீர்த்தியுற்ற
மன்னும் பிரம சரிய வடிவமெய்தி
இன்னலிலாத் தொண்ட ரிருக்குமிடந்—தன்னிடையே
வந்தா ரவரின் வரவான் முகமலர்ந்து
சுந்தையன்போ டேயெதிர்போய்ச் சேவடியிற்—பந்தமிகச்
சென்னி யுறவணங்கித் தேவரீ ரிங்குவர
என்ன தவம் யான்செய் திருந்தேனோ—மின்னைய
மேனியா யென்று விளப்பிடநல் லூரீசர்
தேனமருந் தாராய் சிவனடியார்க்—கானபடி
உண்டி விரும்பு முடைகோ வணங்கீழுந்
கொண்டவன்பா லென்றுங் கொடுப்பதனைக்—கண்டவர்க
ளோதக்கேட் டின்றனிடையுற்றேனென வியம்பச்
சாதுவமர் நீதியார் தாங்கேட்டுத்—தீதகல
இம்மடத்திற் பூசரர்க ளின்னமுது செய்தருள
தும்மவர்க ளட்டளிப்பார் நூதனமாய்த்—தம்முடைய
சிந்தை யுவந்து திருவமுது செய்யுமென
இந்து முடியா ரியைந்துநதி—முந்திப்போ
யாடி வருவே னதிகமழை வந்திடினு
மீடிலருங் கோவணத்தை யீந்திடுவீர்—கோடியென
ஊன்றுதண்டி லுள்ள வுயர்கோ வணமவிழ்த்துக்
கூன்பிறையார் கையிற் கொடுத்திடுதின்—வான்பெருமை
சொல்லவெளி தல்லத் துகளிவீர் நீரிதனை
யல்ல வெனவிகழா தன்பிடு—முல்லையவர்
ஒத்தகௌபீ நமவைத் தூதவு மெனவளித்து
அத்தர்பொன்னி யாடவ கன்றிலுஞ்—சுத்தரமர்
நீதியா ரன்ன ஸ்தத்தன் நீடுமனைக் காப்பில்வைத்தார்
வேதியரங் கில்லா ததைவிலக்கிப்—பேதகமாய்க்
கங்கைநீ ராடிக் ககனமழை யானனைந்து
அங்கம் நடுங்க வணந்தவரைத்—தூங்கமிகு
தொண்ட ரமுதருந்த வாருமென்று சொற்றிடலும்
அண்டார்பிரான் மன்னடியா னன்பாகும்—மண்டுபுன
வாடுவதற் கெண்ணியென தாகமுறு மீரமதைச்
சூடுபெற நன்றாய்த் துடைப்பதற்கு—நாடியுன்பாற்

479

றந்தவென்றன் கோவணத்தைத் தாழ்த்தா தனித்தியென்று தந்திரஞ்செய் வோனிரையைத் தான்கேட்டுச் சிந்தைதமகிழ்ந் தோடிப்போய் வைத்திடத்தி வில்லா வுறுதுயரால் வாடிப் பெருந்துடக்கின் மாட்டியவர்—நேடியெங்குங் காணுது வேறொர்புதுக் கௌபீனங் கொண்டுவிந்து கோணு தெதிரிறைஞ்சிக் கூறுவார்—தாணுவன்ன வேதியரே கோவணத்தை வைத்திடத்தும் வேறிடத்துங் காதலொடு தேடினேன் காணவில்லை—யாதலினால் வேறுபுதி தாகநெய்த வெண்கோ வணங்கொணர்ந்தேன் ஆறு முளத்தீ ரதுகளைந்து—வேறிதனைச் சாத்தி யிழைத்தபிழை தன்னைப் பொறுத்தெனைநீர் காத்திடுவீ ரென் றுதொழக் கண் ணுதலார்—பார்த்தவரை நீண்டநாட் சென்றிடவு மில்லைநின்பால் வைத்தவென்றன் காண்டகைய கோவணத்தைக் காணவில்லை—வேண்டுமென் தக்க புதிது தருகின்றேன் கொள்ளுமென்று மிக்க புகழ்வணிகர் விள்ளுவரோ—புக்கவர்க்கு சல்லவுடை கோவணங்கள் நல்குவோம் நானுமென்று சொல்லிநான் றந்ததனைச் சொரமிட்டீர்—மல்குபொரு ளீட்டு வணிகர்க் கிதுவழகோ வென்றிகழந்து மூட்டடழல்போல் மாற்றம் மொழிந்திடலுங்—கேட்டடியார் என்னொரு சறிய வியற்றுபிழை யன்றிதற்குப் பொன்னு நவமணியும் பூந்துகிலும்—பின்னமிலாப் பட்டாடையே னு மளிப்பேன் பகருமெனக் கட்டு சடையார் கருணைவைத்து—சிட்டமுடன் என்னபொருள் நீர்தரினு மேற்கெனென் கோவணநோர் அன்னநிறை யொன்றை யளித்திரென—முன்னமே தண்டிற் பிணித்த தனிக்கோ வணமவிழ்த்துத் தொண்டரே யிட்டிதனைத் தூக்குமெனக்—கண்டவுடன் நன்றென் றொரு துலையை நாதருக்கு முன்னாட்டிக் குன்றவில்லி யார்தமது கோவணத்தைத்—தூன்றுமொரு தட்டிலே யிட்டுத் தனதுநெய்த கோவணத்தை வட்டமற்றத் தட்டதனில் வைத்திடலுந்—திட்டமதாய் ஒத்துநிறை நில்லா தொழிந்ததுகண் டன்பர்கவன் மெத்தனையோ கோவணங்க ளிட்டிடவும்—அத்தனையுங் கொண்டெழுதல் கண்டு குலவுமிறும் பூதடைந்து வெண்குல்கள் பட்டிடவும் மேலெழுவே—தொண்டரவர்

அஞ்சி நின்ற வையரைப்பார்த் தாடைவார்க்க முள்ளதெலா எஞ்சலின் றி மேன்மேலு மிட்டிடிவங்—கொஞ்சமெனுந் [ம் தட்டிரண்டு மொத்துவராத் தன்மையினால் யானீட்டும் மட்டிலாப் பொற்குவையும் வைப்பதற்கு இட்டமுடன் உத்தரவு தாருமென்று கேட்க வுடன்படலும் பத்தரும்பொன் வெள்ளி பலமணிக—ளத்தனையும் மேன்மேலு மள்ளி யிடத்தட்டு மேலெழலுந் தேன்மேலு தாரான் திகைத்துநின்று—யான்தேறும் மிக்கதன மெல்லா மிடுவித்தேன் வித்தகரே ஓக்கவில்லை நானுமென துத்ததியும்—பக்கமமர் கான்முனையு மித்துலையி லேறக் கடிதுவிடை நூன்மார் புடையீர் துவலுமென—மான்மறிக்கைச் சங்கரன ராமெனவே சாற்றவமர் நீதியார் அங்கமிகப் பூரித் தகமகிழந்து—மங்கையொடு மைந்தனையுங் கூட்டித் துலையை வலம்புரிந்து அந்திவண்ணன் செய்ய வடியினையைச்—சந்ததமும் நேசித்த துண்மையெனி வித்துலைநீர் நிற்கவென்று ஏசிலெழி னல்லா ரிறைவர்பதம்—பேசரிய இன்போ டிறைஞ்சி யெழுத்தைந்து மோதியவர் தன்செயலற் றேறினார் தட்டதனில்—அன்புமிகுந் தேறுதலு மெம்பெருமான் கோவணமு மேத்துதொண்டர் ஊடிலடி மைத்திறமு மொத்ததனாற்—கூறவொணச் சாற்றுதுலைத் தட்டுச் சமமாக நிற்கவிண்ணோர் தூற்றுமலர் மாரி சொரிந்துதொழக்—கீற்றுமதி வேணியா ரங்கன் விரைவின் மறைந்துபங்கின் மாணியையா ளொடு மழவிடைமேற்—சேணதனிற் றேன்றவமர் நீதியார் தூய துலையதனி லீன்றமக வோடுதன தில்லாளு—முன்றிநின்று போற்றவவர்க்குப் புனித ரருள வழங்கி மேற்கொள்துலை தானே விமானமதா—யாற்றிமேற் கொண்டெழுந்து செல்லவுமை கூறரோடு போனவர்கள் அண்டர் துதிக்க குஞ்சிவலோ சுத்தடைந்து—மண்டுமின்ப வாரிதியின் மூழ்கி மகிழ்ந்திருந்தா ரன்னவரின் சோபரவி வாழ்வோஞ் சிறந்து.

தூன்பமே இன்பம்

(ஓர் இனிய சிறு கதை)

என். எஸ். சுந்தரம் எழுதியது.

(451-பக்கத் தொடர்ச்சி.)

வக்கீலிடம் ஓரே வார்த்தை சொன்னார் பிள்ளை. அது, தான் உடனே புறப்பட்டுப் போக வேண்டுமென்பதே. அப்பொழுது அவர் நின்ற நிலையில், வக்கீல் குறுக்காய் பேசுவது சரியல்லவென்று விட்டுவிட்டார். பிள்ளைக்குக் குழந்தை போய் விட்டதே என்ற வருத்தம். முதலியாருக்கே, பணம் போகிறதே என்ற வருத்தம். பிள்ளையவர்களும் புறப்பட்டு விட்டார். சென்னை எழும்பூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து பகல் 1-30க்குப் புறப்படும் வண்டியில் ஏறி விட்டார். பிள்ளை வண்டியில் போகட்டும்! இவரை வண்டியிலேயே விட்டு விட்டு, மதுராந்தகத்தைப் பற்றி கவனிப்போம்.

தந்தியில் கண்டபடி சரோஜினி காலையில் மாடியை விட்டு இறங்கி வந்தது உண்மையே. ஆனால், அவள் வீட்டின் பின் புறத்துள்ள தோட்டத்திற்குப் போனால் என்பதை ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை. தோட்டத்திற்குள் போனவள் தோட்டத்தில் உள்ள மாட்டுத் தொழுவத்தில் முந்திய நாள் இரவில் மாடுகள் சரியாய் கட்டப்பட்டாதால் அவைகள் கலைந்து, தொழுவத்தை விட்டுத் தோட்டத்துக்குள் வந்து ஒன்றுக்கொன்று குத்திச் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டாள். இதைக் கவனியாமல், திடீரென்று பின் பக்க வாசலைத் திறந்து கொண்டு போன சரோஜினி, மாடுகள் தன்மேல் விழுந்து விடுமோ, என்ற அச்சத்தினால், வீட்டின் சுவர் ஓரமாக ஓடுகையில், தனது கால்களின் கீழ் ஏதோ “கிரீச்” என்று ஒசை செய்ய, திடீரென்று பூமி மட்டத்தினின்றும் இரண்டு ஆள் பள்ளமுள்ள ஓர் நிலவறையில் விழுந்தாள். நிலவறை நன்னிலமயி விருந்தாலும், உள்ளே தூசியும், மண்ணும் நிறைந்ததாகவே யிருந்தது. கீழே விழுந்தவள் ஒன்றும் தோன்றாது, சொல்லொணாத் துயரமும் பயமு மடைந்தவளாய், “பாட்டீ!!” என்று கதறிய வண்ணமாய் நின்று கொண்டிருந்

தூன்பமே இன்பம்

தாள். இது நிற்க, இவ்விடத்தில், மேற் சொன்ன நிலவறையைப் பற்றி சற்று விஸ்தரிப்பது அவசியமாய் இருக்கிறது. தற்சமயம் சரோஜினி இருந்த வீடு தன் பாட்டனாருடையது. வீடோ மிகவும் புராதீனமானது. இந்த வீட்டை சரோஜினியின் பாட்டானாரும் கட்டியதல்ல. அவரும் வீலைக்கு வாங்கியதே. வீடு புராதீன வீடு என்று சொன்னால் மல்லவா? வீடு கட்டப்பட்ட காலத்தில் அக்காலத்தை யொட்டி, திருடர்களுக்குப் பயந்தோ, அல்லது அடிக்கடி நேரிட்டுக்கொண்டிருந்த பஞ்சத்தினால் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த பகிரங்க பகற்கொள்ளைக்கு அஞ்சியோ, ஒரு ரகஸ்ய நிலவறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இது பெரும்பாலும் தானியம், மற்றும் வீட்டுச் சாமான்கள் முதலியவைகளை பத்திரப்படுத்திவைக்க செளகரியமா யிருந்தது. சரோஜினியின் பாட்டனாரும், அந்த வீட்டை வீலைக்கு வாங்கும்போது அவ்விதமான நிலவறை யொன்று அவ்விட்டிலிருப்பதாக அறிந்து கொள்ளாது போனார்.

உள்ளே விழுந்த சரோஜினி மேலே ஏறி வர வழியொன்றும் இல்லா திருந்ததைக் கண்டு மிகவும் பயந்து போனாள். நிலவறையில் மிகக் குறைவான வெளிச்சமும், ஒரு பக்க மிருந்து சிறிது குளிரந்த காற்றும் வீசிக்கொண்டிருந்தது. அங்கிருந்த வெளிச்சத்தைக் கொண்டு, சரோஜினி, தான் எந்த விதமாய் உள்ளே விழுந்தாள் என்பதைக் கண்டு பிடிக்கக்கூடவில்லை. ஆனால் நிலவறையின் ஒரு பக்கத்தில் மிகவும் இடிந்துபோன பழையபடிக்கட்டு ஒன்று இருப்பதை மட்டும் கண்டு கொண்டாள். அவள் அச்சமயம் இருந்த நிலைமையில், அதைப்பற்றி அதிகம் கவனிக்கவில்லை. சரோஜினி நிலவறையின் உள்ளே விழுவதற்கு ஹேதுவாயிருந்தது அந்நிலவறையின் மேற்றளத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த ஓர் வில் வைத்த மரக்கதவே யாகும். கதவு மேலிருந்து வெளிப்புறம் திறப்பதற்கும், உள்ளிருந்து கீழ்பக்கம் திறப்பதற்கும் வசதியாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. கதவின் உள் பக்கம், வைக்கப்பட்டிருந்த இரும்புப் பூட்டுக் கள், துருப்பிடித்துக் கெட்டுப் போய் விட்டதால், கதவு, அதில் வைத்துத் தைக்கப்பட்டிருந்த வில்லின் உதவியால் மட்டும் கீழே விழுந்து விடாமலிருந்தது. சரோஜினி இதை யறியாதவளாய் ஓடி வந்த வேகத்தில் கதவின் மேல் காலே

வைக்கவும், கதவு உட்புறம் திறந்து கொள்ள, சரோஜினி நிலவறையின் உள்ளே விழுந்தாள். கதவும் வில்லின் உதவி யினால் நன்றாய் மூடிக்கொண்டது. சீழே விழுந்த சரோஜினி யும், காலே 7-மணி முதல் கதறிய வண்ணமாகவே யிருந்தாள். அவள் சத்தத்தைக் கேட்டு, அவளை மீட்பார் யார்?

சாயங்காலம் சுமார் 4-மணி இருக்கலாம். ஸ்ரீமான். பிள்ளையும் வீடு வந்து சேர்ந்தார். சரோஜினியைத் தேடும் முயற்சிகள் பிரமாதமாக உடனே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. சிலர் குளத்திலும் சிலர் குட்டையிலும், சிலர் கோயில் களிலும், சிலர் ஆற்றிலுமாக, கண்ட கண்ட இடங்களில் தேட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால், ஸ்ரீமான் பிள்ளையோ ஒன்றும் தேன்றாதவராய் தோட்டத்தின் பக்கத்தில் வந்து எதை எதையோ சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தவர் தற்செயலாய் தொழுவின் பக்கம் வரவே, மாடுகள் சண்டையிட்ட தின் அடையாளமாக குளம்புகளின் பதிலும் அதற்கு சமீபமாக சிறியதான ஒரு பாதத்தின் பதிலும் இருக்கக் கண்டு வியப்பும் திகைப்பும் அடைந்தவராய் பாதத்தின் பதிவைத் தொடர்ந்து போய்க் கொண்டே இருந்தவர், நிலவறைவரை வந்து நிலவறையின் கதவிற் கு அப்பால் காலடியைக்காணாதால் செல்லலொரு சந்தேகங் கொண்டவராய் இலேசாக தனது வலது காலே கதவின் மேல் வைக்கவும் கதவு “கிரீச்” யென்ற சப்தத்தோடு சீழே போனதைக் கண்டு மிகவும் ஆச்சரியம் அடைந்து மெதுவாக கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே நோக்கினார். என்னே! அவரின் ஆச்சரியம்! தனது கண்ணின் கருமணியான சரோஜினி மிகுந்த பயத்தினால் சோர்வையும் வெருமையையும், தோற்றுவித்த முகத்தினளாய் விழுந்து கிடந்ததைக் கண்டார். அவருக்குண்டான ஆனந்தத்திற்கு அளவே இல்லை. கதவை நன்றாகத் திறந்து விட்டு இடிந்த படிக்கட்டுகளின் வழியாய் சீழே இறங்கி தனது அருமையான சரோஜினியைத் தூக்கிக் கொண்டு வெளியே வந்தார். சரோஜினி மிகுந்த களைப்பினால் மூர்ச்சையாய் இருந்தாள். அதிக கஷ்டத்தின் பேரில் மூர்ச்சை தெளிவித்தார்கள். வீட்டிலுள்ளவர்கள் அடைந்த சந்தோஷத்திற்கு ஓர் அளவே இல்லை. அன்றே ஸ்ரீமான். பிள்ளையும் ஓர் புனர் ஜன்மம் எடுத்தவர் போல் ஆனார்.

காலச் சக்கரம் சுழன்று கொண்டே இருக்கிறது. ஸ்ரீமான் பிள்ளையும் அவ்விடம் வந்து ஒரு வாரமாகின்றது. வழக்கம் போல் ஒரு நாள் காலே ஸ்ரீமான் பிள்ளை முற்றத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் போது தபால்காரன் 5, 6 லெட்டர்களைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். பிள்ளை அவைகளை வாங்கிப் பார்க்கையில் ஒரு பெரிய லொக்கோடா ஒன்றின் பின்பக்கம் T. I. முருகேச முதலியார் கம்பெனி, தபால் பெட்டி 238, சென்னை என்று அச்சிடப்பட்டிருந்ததைக் கண்ணுற்றார். விலாசம், 6-4 கம்பெனியில் தனக்கு நிரம்பவும் வேண்டிய குமாஸ்தாவாகிய குழந்தைவலால் எழுதப்பட்டிருப்பதாக அறிந்தார். பிள்ளை அடைந்த பிரமிப்பிற்கு அளவு சங்கையிலலை. அதிகம் விவரிப்பானேன்? கவரை உடைத்தார். சுமார் 5, 6 பக்கங்கள் கொண்ட நீண்டதோர் லெட்டரும் பத்திரிகையிலிருந்து வெட்டப்பட்டு ஓர் பகுதியும் அதில் அடைக்கப்பட்டிருந்தன.

லெட்டரின் சாராம்சம் பின் வருமாறு:—

தபால் பெட்டி 238.

சென்னை 5-1-1908.

ம-ரா-ஸ்ரீ,

முத்துக்குமாருப் பிள்ளை அவர்கள்

மதுராந்தகம்

அன்பு நிறைந்த ஐயா,

அநேக வந்தனம். இவ்விடமிருந்து தங்களுக்கு எழுதிய லெட்டர்கள் யாவும் சரிவரக்கிடைத்திருக்கலாம் என்று நம்புகிறேன். இதுவரை ஒன்றிற்காவது, பதில் எழுதாமலிருப்பது, எங்களுக்கு மிகுந்த துயரையும் மலைப்பையும் கொடுக்கிறது. தங்களின் தேக சௌக்யத்துக்கு எழுதுவதுடன், தங்கள் அருமைக் குமாரத்தியின் கலியாண விஷயங்கள் எவ்விதம் ஏற்பாடாயின என்ற விவரமும் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன். தவிர தங்களுக்கு ஒரு தூதனமான விஷயத்தைப்பற்றி எழுத நேர்ந்ததைப் பற்றி, ஆச்சரியமும், சிறிது வருத்தமும் கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது.

சுமார் 10 நாட்களுக்கு முன் வெளியாகிய “மித்திரன்” பத்திரிகையில் கீழ்க்கண்ட அதிகார சம்பவம் ஒன்று பிரசுரிக் கப்பட்டிருந்தது. “இதுகாறும் சென்னையில் பிரபல வியா

பாரிகளாயிருந்த மெஸர்ஸ் டி. எல். முருகேச முதலியார் கம்பனியின் தலைமை பாகஸ்தரும், முதலாளியுமான ஸ்ரீமார், முருகேச முதலியார், இன்று சாயங்காலம் 4-30க்கு இம் மண்ணுலக வாழ்வை நீத்தார். மேற்படியாரின் குடும்பத் திற்கு, நமது அதுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறோம்.”

இந்தப் பிரசுரத்தைக்கண்ட நாங்களும், நமது சிநேகர் களும், சொல்லொணா வெட்கத்தையும் வருத்தத்தையும் மடைந்தோம். கனம் முதலாளியவர்கள் அசௌக்யமா யிருந்தது உண்மையேயாயினும், அவர்கள் சிறிது காலத் தில் பூர்ண குண மடைந்து வியாபாரத்தையும் கவனித்து வருகிறார்கள். உண்மையான விஷயம் இங்ஙன மிருக்க இதற்கு நேர் மாருக பிரசுரிக்கப்பட்ட விஷயத்தைக் கண்ட தும் நாங்கள் உடன் “மித்திரன்” ஆபீஸுக்கு எழுதிக் கேட்டோம். மேற்படியார்களிடமிருந்து வந்த பதிலுடன், நமது கம்பனி லெட்டர் பேப்பரிலேயே, மேல் கண்ட விஷ யத்தை எழுதி, அதைப் பிரசுரிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு, நமது உதவி மனேஜரவர்களின் கையொப்பப்படி, கை யெழுத்திடப்பட்ட லெட்டர் ஒன்றும், கிடைத்தது. லெட்ட ரைப் பார்த்தும் நாங்களடைந்த பிரமிப்புக்குக் கணக்கே யில்லை. கையொப்பம் உதவி மனேஜருடையதல்ல என்று தெரியவே இதைச் செய்தவர்கள் யார்? என்பதைக் கண்டு பிடிக்க ஆரம்பித்தோம். முதலில் ஆபீஸ் தலைமை குமஸ்தா வாகிய, நமது குழந்தைவேலை விசாரித்தோம். குழந்தை வேல், லெட்டரைப் பல முறையும் பார்த்து விட்டு, “லெட் டரில் கண்ட விஷயங்கள் பூராவும், நமது அரைமுழநாத முதலியாரால் எழுதப்பட்டவைபோல் தெரிகிறது. அவர் எழுத்துக்களை நான் அடிக்கடி பார்த்திருக்கிறேன். எதற் கும் அவருடைய பழைய எழுத்துக்களுடன் இடையும் ஒப் பிட்டுப் பார்த்தால் உண்மை தெரியும். கையெழுத்தும், அவராலேயே செய்யப்பட்டதென்று, தீர்மானிக்கவும் இட மிருக்கிறது” என்று சொல்லி விட்டான். நாங்களும் உடனே, ஸ்ரீமான் அரைமுழநாத முதலியார் அறியாத வண்ணம் அவருடைய பழைய எழுத்துக்களுடன் ஒப் பிட்டுப் பார்க்க, இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் கடுகளவும் இல்லாதிருந்ததைக் கண்டு, லெட்டர்களைப் போலீஸாரிடம்

காட்டி, அரைமுழநாத முதலியார், கள்ளக் கையொப்பம் செய்ததாகத் தெரிகிறபடியால், இதன் உண்மை வெளி யாகும் பரியந்தம், மேல்படியாரை போலீஸ் பந்தோபஸ்தில் வைத்திருக்கும்படி, அவரைப் போலீஸாரிடம் ஒப்பி வித்து விட்டோம். மித்ரன் ஆபீஸுக்கும், முன் பிரசுரிக்கப் பட்ட விஷயம், தப்பான தென்றும், அதற்கு ஓர் “தீருத் தம்” ஒன்று பிரசுரிக்கும்படிக்கும் எழுதி விட்டோம். மேற்படி திருத்தமும் பிரசுரிக்கப்பட்டு, தங்கள் பார்வைக் கென்று, இத்துடன், வெட்டியனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. முதலாளிக்கு மிகவும் வேண்டிய அரைமுழநாத முதலி யார், இவ்விதம் செய்திருப்பாரா என்ற சந்தேகமே எல் லோருக்கும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. விஷயங்கள் இவ்வளவு பிரமாதமாக இவ்விதம் நடந்திருந்தும், தாங்கள் கொஞ்சமும் அறியராகையால் தங்களுக்கு விவரமான இந்த நீண்ட லெட்டரை எழுத நேர்ந்தது.

இவண், கனம் முதலாளியவர்களும், மற்றுமுள்ளோ ரும் சுகம். வியாபாரமும், மற்றும் வேலைகளும் செவ்வனே நடந்து வருகின்றன. கடந்த 1907 வருஷக் கணக்கு முடிக்கப்பட்டு, புதுக் கணக்கும் போடப்பட்டது. கடந்த வருஷத்தின் லாபத் தொகைகளில் ரூபாய்க்கு 6 அண வீதம் தங்கள் கணக்கில் ரூ. 22068—14—3 வரவு செய்யப் பட்டது. முதலாளியவர்கள் தேக செளகர்யத்திற்காக, தென்னிந்தியாவில் குற்றாலம் பக்கம் போக ஆசைப்படுவ தால், தாங்கள் சிறிது சீக்கிரமாக வந்து வேலையை ஒப்புக் கொண்டால் மிகவும் நலமாயிருக்கும்.

எல்லாவற்றிற்கும் தங்கள் அன்பார்ந்த பதிலை எதிர் பார்க்கிறோம்.

இங்ஙனம்,

தங்கள் கீழ்ப்படிதலுள்ள

குரேசலு நாயுடு

உதவி மானேஜர்.

லெட்டர் முழுவதும் படித்து முடிந்ததும், பின்னே யடைந்த பிரமிப்பிற்கு அளவு சங்கையிலலை. தன் கண் களையே அவர் நம்பவில்லை “இஃது உண்மையா! உண் மையா? ” என்ற பல கேள்விகளை, உன்மத்தம் பிடித்த

வரைப்போல் வாய் விட்டு, தனக்குத் தானே கேட்டுக் கொண்டார்.

“ஆஹா, தர்மராஜனை யொத்த முதலாளியைப்பற்றி எவ்வளவு இழிவாக நினைத்தேன்! நிந்தித்தேன்! என்ன அநியாயமான காரியமும் செய்யத் துணிந்தேன். ஐயோ! நான் சண்டாளன்! சண்டாளன்! தீர்க்காலோசனையில்லாத மூடன்!” என்று தன்னைத் தானே நொந்து கொண்டார். கணக்கிலடங்காத எண்ணங்கள் ஒன்றின் ஒன்றாய் அவர் மனதில், மின்னொளியோல் தோன்றி மறைந்தன. பழைய விஷயங்கள் ஒவ்வொன்றாய் மனதில் தோன்றவே, அரைமுழநாத முதலி, தனக்கு, முன் செய்த பல கஷ்டங்களையும், தன் முன்னிலையில் காட்டிய வேண்டா வெறுப்பையும், ஜென்மப் பகைவனைப்போல் நடந்துகொண்டதையும், சில சமயா சமயங்களில், ஆபத்த நண்பன் போல் நடித்ததையும் நினைத்து, இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கும் அவனை தான் காரணமாயிருப்பான் என்ற ஓர் முடிவுக்கு வந்தார்.

லெட்டரில் கண்டபடி உடன் சென்னைக்குப் புறப்பட ஆயத்தமானார். தனக்கு முதல் முதல் வந்த தந்தியையும் எடுத்துக்கொண்டார்.

1908-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம், 7-ம் தேதி காலை 8-மணி வண்டியில், ஸ்ரீமான் பிள்ளை சென்னை எழும்பூர் ஸ்டேஷன் வந்து இறங்கினார். வண்டியை விட்டு இறங்கியவர், நேரே முதலாளியின் வீட்டுக்குக்கே. போய்ச் சேர்ந்தார். ஸ்ரீமான் பிள்ளையைக் கண்டதும் முதலாளி மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார். கேஷம் லாபங்கள் விசாரிக்கப்பட்டன. ஸ்ரீமான் பிள்ளையின், காலதாமதத்தைப்பற்றியும், கம்பனி லெட்டர்களுக்குப் பதில் எழுதாத காரணத்தைப் பற்றியும் கேட்கப்பட்ட பொழுது ஸ்ரீமான் பிள்ளை சிறிது தயங்கினார். கடைசியில் உண்மையைக்கூறிவிடுவதே நலமென்று கண்டு, தனக்கு வந்த தந்தியையும் காண்பித்து, தான் பட்ட கஷ்டங்களையும், தான் செய்ய நினைத்த அநியாயச் செய்கையை, தனது குழந்தை காணாது போனதையும், பேப்பரில் கண்ட விஷயங்களையும், ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லி முடித்து, தான் கொண்ட தப் பெண்ணத்திற்காக, மனமார மன்னிப்பும் கேட்டுக்கொண்டார்.

முதலாளி, இயற்கையிலே இளகிய மனது கொண்டவராகையால், பிள்ளை செய்த காரியங்களில், பிழையொன்று மில்லை யெனக் கண்டு கொண்டு, அவர் செய்தவைகள் யாவும், யாரும் எளிதில் செய்யக் கூடியவைகள்தான் என்பதை யறிந்து ஸ்ரீமான் பிள்ளையைத் தேற்றினார். ஆனால் முதலாளிக்குத் தந்தி கொடுத்தவர் யார் என்ற விவரம் அறிய, அதிக ஆவலாயிருந்தபடியால், மேல்படி தந்தியை, (சென்னையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட இடமாகிய) செளகார் பேட்டை போஸ்டாபீஸுக்கனுப்பி, அதன், அசல் காப்பியில்கையெழுத்திட்டவர் யார் என்றும், அதைப்பார்வைக்கு அனுப்பி வைக்கும்படிக்கும், எழுதிக் கேட்டார். அசல் காப்பியும் வந்து சேர்ந்தது. அதில் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்கள் யாவும், அரைமுழநாதரின் எழுத்துக்களைப்போலிருக்கவே இதைச் செய்த சண்டாளனும் அவன் தான் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மறுநாள் இதைப்பற்றிய கேஸ் விவரங்கள் எழும்பூர் போலீஸ் கோர்ட்டில் நடைபெற்று அரைமுழநாத முதலி, குற்றவாளி யென்று வெகு இலேசாகவே கண்டு பிடிக்கப்பட்டவே அவனுக்கு 6 மாதக் கடுங்காவலும் 500 ரூ. அபராதமும் விதிக்கப்பட்டன. அரைமுழநாதனைப்பற்றி நாம் இனி அறியவேண்டிய அவசிய மில்லையாகையால் அவனை சிறைவாசத்திலேயே நிறுத்திவிடுவோம்.

இனி சரோஜினியின் கலியாண விஷயமொன்றே! ராஜவேலின் படிப்பு விஷயத்திற்காக 20,000 ரூ. கொடுப்பதென்றும் மற்ற சொத்துக்களை சரோஜினி பேருக்கே எழுதி வைப்பதென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதிகக் கஷ்டத்தின் பேரில் மன்னார்குடி ராமசாமி பிள்ளை ஒப்புக்கொண்டார். கலியாணம் மிகச் சிறப்பாகச் சென்னையிலேயே நடந்தேறியது. ஸ்ரீமான் பிள்ளை மதுராந்தத்திலிருந்த தன்னுடைய வீட்டை விற்று விட்டு மைலாப்பூரிலேயே மிகப் பெரிதான ஒரு பங்களாவை வாங்கிக் கொண்டார். அதில் வசித்து வந்தவர்கள் நமது பிள்ளையும், சரோஜினியும், ராஜவேலும். ராஜவேல் M. A. பரீகைக் கொடுத்து, I. C. S. பரீகைக்குப் படிக்கச் சீமை போய் இரண்டு வருஷத்தில் திருமபி வந்தார். பையனின் யோகம், செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் 6 மாதங்களுக்குள் டிப்டி கலெக்டர் உத்தியோக

லக்ஷ்மி

மும் கிடைத்தது. ராஜவேல் சென்னையிலும், செங்கற் பட்டிலுமாக இருந்து வந்தார்.

முதலானி முருகேச முதலியார், அதிக வயோதிக திசையை யடைந்ததாலும், தான் இனி, அதிக காலம் ஜீவித்திருக்க முடியாதென்று அறிந்ததாலும், தனக்குப் பின், சொத்துக்கள் யாவும், தனக்கு வாரீஸ் இல்லாததால், முத்துக்குமாருப் பிள்ளையையே சேர வேண்டும் என்றும் உயில் பத்திரம் ஒன்றும் எழுதி வைத்தார். பூர்வான் பிள்ளை யடைந்த ஆனந்தத்திற்கு அளவேயில்லை. முதலாளியும் ஒரு வருஷத்துக்குப் பின் காலகதியானார். பூர்வான் பிள்ளை வியா பாரத்தை டி. எல். எம். முத்துக்குமார் கம்பனி, என்று தனது பேரிலும், பழைய முதலாளியின் பேரிலுமாக ஆக்கிக் கொண்டு, செவ்வனை நடத்தி வருகிறார். சரோஜினி கவி யாணமான இரண்டாவது வருஷத்தில் சொர்ண விக்ரகம் போன்ற ஓர் ஆண் மகனைப் பெற்றெடுத்து அதனுடன் கொஞ்சிக் குலாவிக்கொண்டிருக்கிறாள்!

முற்றும்.

வீரபாலன் விநோதக் கதைகள்

(ஜெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எழுதியது)

ஒருநாள் மொகலாயச் சக்ரவர்த்தியாகிய அக்பருக்குச் சில சந்தேகங்கள் உதித்தன. அவர் சமீபத்திலிருந்த ஒரு பண்டிதரை அழைத்து, “புஷ்பங்களில் எது சிறந்தது? பல் எதனுடையது சிறந்தது? யாருடைய மகன் உயர்ந்தவன்? எல்லோரிலும் உயர்ந்த அரசன் எவன்? எல்லாக் குணங்களிலும் சிறந்தது எது?” என்றார்.

அப்பண்டிதர் தம்மை யொத்த பல பண்டிதர்களுடன் யோசித்துக் கடைசியில், “புஷ்பங்களில் மல்லிகை சிறந்தது; பல்லில் யானையின் தந்தம் உயர்ந்தது; அரசன் மகன் சிறந்தவன்; அரசர்களில் சக்ரவர்த்தி பெரியவர்; குணங்களில் படிப்பு (கல்வி) உயர்ந்தது” என்று பதிலளித்தார். அரசனுக்கு இவை அவ்வளவு சிறந்த விடைகளாகப்

வீரபாலன் விநோதக் கதைகள்

புலப்படவில்லை. ஆதலின் அதே கேள்வியை வீரபாலன் நோக்கிக் கேட்டார். வீரபால், “மகராஜ்! புஷ்பங்களில் பருத்திக் செடியினுடையது சிறந்தது. ஏனெனில் அது பலரின் மானத்தைக் காப்பாற்றுகிறது. பல்லில் ஏரி னுடையது சிறந்தது; ஏனெனில் அஃதின்றி உழவு நடக்க முடியாது; மைந்தனில் பசுவின் கன்று உயர்ந்தது; அதனால் உலகிற்கு ஏராளமான நன்மை ஏற்படுகிறது. அரசர்களில் இந்திரன் பெரியவன், ஏனென்றால் அவன் மேகத்தால் மழை வருஷிக்கச் செய்து உலகனைத்திலுமுள்ள பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுகிறான். எல்லாக் குணங்களிலும் “முயற்சி” சிறந்தது; ஏனெனில் இஃதின்றி வேறு எக்குணமும் பயனுள்ளதாகா.”

அரசன் இப்பதிலைக் கேட்டு சந்தோஷித்தார்.

அக்பர்:—இனி இருமாதங்களை ஒரு மாதமாக்கி விட்டால் எவ்வளவு நலமாயிருக்கும்?

வீரபால்:—ஆம். ஒரு மாதம் நிலவிருக்கும்.

ஒருநாள் அக்பரும் வீரபாலும் உலாவச்சென்று ஒரு கிராமத்தை யடைந்தனர். அங்கு ஒரு ஸ்திரீயை சந்தித்தனர். அக்பர் அவளை நோக்கி “நீ யார்?” என்றார். அவள் தன் பெயர் கங்கையென்றும் தன் தாயார் பெயர் யமுனை யென்றும் சகோதரிகள் பெயர் நம்மதை, சரஸ்வதி யென்றும் சொல்லிக் கொண்டே போக ஆரம்பித்தாள்.

வீரபாலுக்கு இப்பெயர்களைக்கேட்டுப் பொறுக்கமுடியவில்லை. உடனே அவன், “அம்மா சற்று இருங்கள். ஓடும் தயார் செய்கிறேன். இல்லாவிடில் எல்லா நதிகளும் சேர்ந்து எங்களை அடித்துக்கொண்டு போய்விடும்” என்றான்.

நதி ஏன் அழுகிறது?

அக்பர் அரண்மனை யமுனைக் கரையின் சமீபத்திலுள்ளது. மழை காலத்தில் ஒருநாள் சரியான மழை ஏற்பட்டமையால் யமுனையில் வெள்ளம் வந்தது. அதனால் ஆற்றிலிருந்து ‘கோ’ வென்றலையும் சப்தம் எப்போதும் வெளிவந்துகொண்டேயிருந்தது. ஒருநாள் அக்பர் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது ஆற்றின் இரைச்சல் அவர் காதில் எவரோ அழுவதுபோல புலப்பட்டது. அதனால்

அவருக்கு “யமுனை ஏன் அழுகிறது?” என்னும் சந்தேகம் பிறந்தது. ஆனால் அச்சமயம் சந்தேகம் நிவர்த்திப்பதற்கு வீரபால் அங்கிலில் ஆதலின் அரண்மனையிலுள்ள பலரையும் கேட்டும் ஒருவராவது விடை யளிக்க வில்லை. கடைசியில் வீரபாலை வரவழைத்து யமுனை ஏன் அழுகிறது? என்றார்.

வீரபால்:—இவள் (யமுனை) தன் தந்தையாகிய இமய மலையைப் பிரிந்து கணவனாகிய சமுத்திர ராஜன் வீட்டிற் குச் செல்லுகிறாள். தகப்பனைவிட்டுப் பிரிவதால் அழு கிறாள்” என்றான்.

இதைக் கேட்டு அக்பர் சந்தேகமும் கொண்டார்.

பொய்க்கும் உண்மைக்கும் உள்ள வித்தியாசம்.

ஒருநாள் அக்பர் வீரபாலை விளித்து பொய்க்கும் உண்மைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?” என்றார்.

வீரபால்:—“காதிற்கும் கண்களுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமோ அவ்வளவே பொய்க்கும் மெய்க்கும் உள்ள வித்தியாசம்” என்றார்.

அக்பர் அதனை விளங்க உரைக்கச் சொன்னார்.

வீரபால்:—“கண்ணால் கண்டது மெய்; காதால் கேட்டது பொய். ஆதலின் அவைகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் கண்ணிற்கும் காதிற்கும் இடையிலுள்ளதே” என்றார்.

அக்பர் ஒருநாள் வீரபாலைப் பரிகாசம் செய்வதற்காக, “வீரபால்! நேற்று நான் ஒரு கனவு கண்டேன். அதில் நான் தேன் தழியில் விழுந்திருப்பது போலும் நீ ஆபாசம் நிறைந்த ஒரு நரகக்குழியில் விழுந்திருப்பதாகவும் கண்டேன்” என்றார்.

வீரபால்:—என்ன ஆச்சரியம்! நேற்று நானும் இதே கனவைக் கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் தாங்கள் பாதி கனவு தான் கண்டீர்கள். நான் முழு கனவையும் கண்டேன்; அதாவது பின்னர் நான் தங்களை நக்கினேன். தாங்கள் என்னை நக்கினீர்கள் என்றான். (தொடரும்)

விகடத் துணுக்குகள்

கோபாலன்:—அதோ அந்த மனிதனைப் பார்! வெட்கம் கெட்ட கழுதை, மூளையற்ற மாடு; ஒன்றுக்கும் உதவாத குப்பான்; நன்றிகெட்ட நாய்.

காவேரி:—அண்ணா! நீர் சொன்னதை எல்லாம் ஒரு காகி தத்தில் எழுதிக்கொடும். உருப் போட்டுக்கொள்ளட்டும். அவர் என் கணவர். சிலவேளை அவை எனக்கு பயன்படும்.

வேலைக்காரி:—(பிச்சைக்காரனைப் பார்த்து) என் கையில் காசில்லை. 4 மணிக்கு வீட்டம்மா வருவாள். அப்போ வந்தால் ஏதாவது கிடைக்கும்.

பிச்சைக்காரன்:—காலை 7 மணி முதல் 10 மணி வரைத் தான் நான் வேலை செய்கிறது வழக்கம். 4 மணிக்கு நான் எப்படிவர?

கோர்ட்டில் இரைச்சல் அதிகமாயிருந்தது. மாஜிஸ் டிரேட்டு பல முறை எச்சரித்துப் பார்த்தார், பயனில்லை. கடைசியாக “இனி சத்தம் போடுகிறவன் யாராயிருந்தாலும் சரி அவனை வெளியில் அனுப்பிவிடுவேன்” என்றார் கோபத்தோடு.

உடனே “ஆ! கூ, கா” எனக் கத்தினான் கூட்டில் நின்ற கைதி.

ராமு பெரிய விஷமி. அவன் துஷ்டத்தனங்களைப் பொறுக்க முடியாமல் தகப்பனார் ஒரு அறையில் அடைத்துப் பூட்டினார்.

தாயார் மனம் வருந்தி ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்த போது மகன் அதோ அவசரமாய் எழுதிக்கொண்டிருந்தான்.

“குழந்தாய்! மன்னிப்புக் கேட்டு அப்பாவுக்கு கடிதம் எழுதுகிறாயா?” என்றாள் தாயார்.

“உன்னையும் அப்பாவையும் தூக்குப்போட்டுக் கொல்ல ஜட்ஜிக்கு உத்தரவு எழுதுகிறேன்” என்றான் சட்டம் படித்த மகன்.

கறும்பன் :—“நண்பா ! பெரிய அவசரம். 5 ரூபா கொடு, பத்தேதபத்து நிமிஷத்துக்குத்தான். சீக்கிரம் ! சீக்கிரம் !!

குறும்பன் :—“இவ்வளவுதானா ? அந்தப் பத்து நிமிஷமும் இங்கேயே இரு, அப்புறம் அவசரமே வராது.”

உபாத்தியாயனி :—துஷ்டப் பிள்ளையைப் பார்த்து—“ஒரு வாரம் நான் உன் தாயாயிருந்தால் போதும். உன் அசட்டுக் குணங்களை யெல்லாம் பறக்கவிடுவேன்.”

துஷ்டப்பிள்ளை :—“அம்மா ! நீங்கள் என் தாயார் ஆகிறதைப் பற்றி இன்று மாலே அப்பாவைக் கேட்கிறேன்.”

சென்னைக்கு வருகிற ஒரு ரெயில் வண்டியில் வந்த ஒரு செட்டியாரும் ஒரு பிள்ளையும் நண்பரானார்கள்.

“உமக்கு, என்ன தொழில்” என்று கேட்டார் பிள்ளை.

“நான் இரத்தின வியாபாரி. உம்முடைய தொழில் என்ன ?” என்றார் செட்டியார்.

“நான் ஜோசியர். நீர் என்னகேட்டாலும் சொல்வேன்” என்றார் பிள்ளை.

“சரி, நான் இப்பொழுது என்ன எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன் சொல்லும்” என்றார் செட்டியார்.

“சென்னைக்குப் போன உடன் 100 ரூபாய்க்கு மலிவான கற்களை வாங்கவேண்டும்; ஊருக்குத் திரும்பின உடன்கடைச் சாமான்களை 5000 ரூபாய்க்கு இன்ஷ்யூர் செய்யவேண்டும். 10 நாட்கழித்துகடைக்குத் தீவைக்கவேண்டும்” என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார் என்றார் பிள்ளை.

செட்டியார் மனமகிழ்ந்து 5 ரூபா நோட்டைக் கொடுத்தார். பிள்ளை ஆச்சரியத்துடன் அதை வாங்கிக்கொண்டு “உண்மையாகவே நான் சொன்னபடி எண்ணிக்கொண்டிருந்தீரா” என்று கேட்டார். “இல்லை ! இல்லை” நீர் சொன்ன நல்ல யோசனைக்காக 5 ரூபா கொடுத்தேன் என்றார் செட்டியார்.

தமிழின் சிறப்பு.

(சிந்துபூந்துறை. நா. இலக்குமணப்பெருமாள் பாடியது)

முன்னமு னன்னை யமுதுட னுன்றனக்
கூட்டிய மாற்றந் தமிழாகும்
அன்ன முடனும் அமுத முடனும்
அருந்திய சொல்லும் அதுவாகும்

(1)

இன்பிலுந் துன்பிலும் வாழ்விலும் தாழ்விலும்
என்றுமுன் னோடு பயின்றதுவும்
கன்னல் மொழியா முனது குதலையும்
கம்பீர மான தமிழ்ச் சொல்லே

(2)

பழமை மொழியாக் கடல்கொ ணிலத்தும்
பரவியதா மத்தமிழ்ச் சொல்லே
பழக வெளிதா மினிமையு முள்ளதாம்
பண்புடைய வத்தமிழ்ச் சொல்லே

(3)

தழலி லவியா திலக்கணங் கொண்டு
சவுந்தர முள்ள துமச் சொல்லே
கழகத் தலைவராய் கண்ணுத லீசன்
கவின்பெறக் கொண்டது மச்சொல்லே

(4)

எம்மதத் தோரும் தமதெனப் போற்றும்
இனிய குறளுந் தமிழ்ச்சொல்லே
கம்ப னியற்றிய ராமா யணமோரின்
கண்டி னினிய தமிழ்ச்சொல்லே

(5)

செம்மை யுறும்பண்டை நீதிகள் கூறும்
சிலப்பதி காரமுஞ் செந்தமிழே
எம்பிசான் கொள்ளு மினியதே வாசமு
எண்வாய் மொழியந் தமிழ்ச்சொல்லே

(6)

சிந்தைக் கினிய கருத்து களுநஞ்
செவிக்கி னியநற்சந் தங்களுந்
விந்தை யுறுபல சித்திரப் பாக்கள்
விசேடமாய்க் கொண்டதும் நந்தமிழே

(7)

லக்ஷ்மி

- மன்ன னவையினில் பொற்கிழி வீழ்த்ததும்
வாவிப் பலகை மிதந்ததுவும்
மின்னிடை யாளிடை தூது விடுத்ததும்
மேன்மைகொள் செல்வத் தமிழ்ச்சொல்லே (8)
- என்பினைப் பெண்ணுரு வாக்கி யதுமன்றி
ஏழைக்கா பஞ்ச மகற்றியதும்
பன்னக வாய்மாண்ட பாலனை மீட்டதும்
பண்ணி லினிய தமிழ்ச்சொல்லே (9)
- தெப்பமாக் கல்லுமி தந்ததுவும் வேத
திருவுரு வாசற் றிறந்ததுவும்
அப்பி னுருங்கரா வுண்ட சுதன்றனக்
காவி யளித்தது மந்தமிழே (10)
- இத்தகு மேன்மையை யேற்ற தமிழினை
யெளக லிழைத்த லெழிலாமோ
வித்தந் தருந்தமிழ் மாதனைப் பேணின்
விலகுமே உங்களஞ் ஞானமதே (11)
- ஆழியை யுண்ட அகத்திய மாமுனி
அன்புடன் பேணிய வத்தமிழ்தான்
வாழிய வேயென்றும் வாழிய வேயென்றும்
வான்மண் ணுளவரை வாழியவே (12)

ஓம்

ந ல் வீ ர ன்.

த. ராமகிருஷ்ண விச்வகர்மன்.

நயவீ த்வதி த்விஷ:

க்ருணேஷ யுக்த்த சம்ஸிந:

ந்ருஹி: ஸுவீர உச்யஸெ

இருக்கு, VI. 45. 6.

நீ (த்விஷ:) பகைக்கின்றவர்களை (இத் உ) உறுதியாக
(அதிநயஸி) அகற்றுகின்றாய். யாவர்களும் (உக்த்த சம்ஸிந:)
புகழ்ந்துரைக்குமாறு (க்ருணேஷி) செய்கின்றாய். எனவே,

நாட்டில் கலந்துநிற்கும் யோகநெறி

(ந்ருஹி:) மக்கள் யாவரும் நினை (ஸுவீர) நல்வீர
னென்று (உச்யஸெ) கழுதுகின்றனர்.

சிறந்த வீரன் மாற்றார்களைத் துரத்தி யோட்டுகின்றான்.
தம் இனத்தில் அமைதி தளராத நிலைத்து நிற்குமாறு
செய்கின்றான். தம் நாட்டில் அச்சமில்லா தொழிக்கின்றான்.
மக்கட் குழுவில் ஒவ்வொரு சமூகமும் நன்னிலையில் கலந்து
வாழ உதவிபுரிகின்றான். இத்தகைய நல்வீரர்களைப் புகழ்
வேண்டுவதும், போற்றி ஊக்கமளிக்க வேண்டுவதும், அன்
னார் வழியியங்க வேண்டுவதும் யாவர்க்குங் கடனும்.

ஓம்

நாட்டில் கலந்துநிற்கும் யோகநெறி.

ஸ்ரீ த. ராமகிருஷ்ண விச்வகர்மன். (வேதமாணிக்கன்)

யோகமேன்றால் அச்சம்.

யோகமென்ற பெயர் கேட்ட மாத்திரையான் மக்க
ளுள்ளத்தில் ஒரு வகையான அச்சம் தோன்றுகின்றது.
யோகத்தின் உண்மைப் பொருள்களை உணர்ந்துகொள்ளா
திருப்பதே இதற்கு முக்கிய காரணமாகும். எனவே,
'யோக'ச் சொல் எவ்வெவ் வகையாக உலகவழக்கில் பரவிக்
கிடக்கின்ற தென்பதை ஆராய முற்படுகின்றேன்.

'யோக'த்தின் பொருள்.

'யுஜ்' என்பதின் பொருள் 'இணைத்தல்'. இப்பகுதி
யடியாக யோகமென்னும் மொழி தோன்றுகின்றது.
இணைத்தல்-இரு பொருட்கள் கலத்தல்-இரண்டு பொருட்க
ளுள் நிலைத்த தொடர்பை யாக்கல் என்பன 'யோக'ச்
சொல்லின் பொருட்களாகும். இக் கருத்தே யோகப்
பயிற்சியிலும் புலப்படுகின்றது. சீவான்மாவுக்கு பரமான்மா
வின் இடையறாத தொடர்பை யேற்படுத்துவதே யோகப்
பயிற்சியின் குறிக்கோளாகும்.

லக்ஷ்மி

மருத்துவனும் யோகியும்.

யோக நூல்களில் யோகச்சொல் வழங்குவது போலவே மருத்துவ நூல்களிலும் குறிக்கப்படுகின்றது. மருத்துவ நூல்களில் 'யோகம்' என்றால் (க) மூலிகை (உ) மருந்துப் பொருட்கள் (ங) மருந்துச் சேர்க்கை (ச) உடல் நிலைக்கும் வழி — உடல்வலி பெருக்கல் — ஆயுள் நீட்டல் — அறிவு மலர்ச்சியால் உடல்வளம் பெறுதலாதிய பொருட்கள் கொள்ளப்படும். மருத்துவ நூலுணர்ந்தோன் மருந்துகள் கலந்து உடற்குறுதி பயப்பனவற்றை யாக்கிக் கொள்ளல் போன்று, யோக நூலுணர்ந்தோன் ஆசனம், பிராணாயாமம், தியானம், விருப்ப நிலைப்பு அல்லது செபம் செய்தல் முதலிய வற்றால் உடல்வளம் பெறுகின்றான். வைத்தியன் வெளியி லுள்ள மருந்துகளைக் கொண்டு உடம்பில் சமநிலை ஏற்படுத்து கின்றான். மனோபாவனைகளால் உடம்பில் வேறுபாடுகள் தோன்றுகின்றன வென்பதை யுணர்ந்த யோகி, வரையறைப் படுத்திய எண்ணங்களால் உடம்பில் சமநிலை காக்கின்றான். இருவர் நோக்கமும் ஒன்றே. ஒருவன் வெளிப் பொருட் களின் துணையை நாடுகின்றான். மற்றவன் அகக்கரணங் களின் வலிமை கண்டு அளவுபடச் செலுத்துகின்றான்.

இவ்வுரைகளை ஆராயும் நண்பர், புறப்பொருட்களால் 'காயசித்தி' அல்லது 'வச்சிரகாயம்' படைத்தலினும்; அகக்கரணங்களால் அவற்றைப் பெறுதல் உயர்வுடைத் தென்றுணர்வர். தன் நாட்டிலுள்ள பகைவரை யோட்டு தற்குப் பிறர் நாட்டுப் படைகளைத் துணைக்குக் கூப்பிடு வதைக் காட்டிலும்; தமது படைகளை வலிமைப் படுத்திப் பகைவரை யோட்டுதல் எஞ்ஞான்றும் நலந்தருவதாகும். தம் பகைவரை யொழிக்கப் பிறர்பானின்று துணைவந்த படைகள் தம்மையே எதிர்த்துப் பொருதுமாயின் அவற்றை யொழித்தல் யாங்ஙனம்? அரசியல் நெறிப்படி பிணக்குடை யதேயாகும். இதனானே தேசத்தலைவர்கள் ஆன்ம சக்தியை வளர்க்க ஊக்கமளிக்கின்றனர். அவற்றிற்கான பல முயற்சி களும் புரிகின்றனர்.

இத்தகைய வேற்றுமை மருந்துகளுண்டு உடல்வளம் பெருக்குதற்கும் யோகப் பயிற்சியால் உடல் நலனடைதற்கு முண்டு. வைத்திய முறைப்படி உண்ணப்படும் மருந்து உடம்புக்கு மாறுபாடானவற்றைச் செய்தலும் கூடும்.

நாட்டில் கலந்துநிற்கும் யோகநெறி

அம்மாறுபாட்டைக் களைய மற்றொரு மருந்து உண்ணவும் ஏற்படலாம். இதுபோன்ற கவலைகளொன்றும் யோகப் பயிற்சியால் ஆன்ம சக்தியை வளர்ப்பதில் வேண்டுவதில்லை. வலிமை பெருகு மளவு நலன் விளையும்.

வைத்தியன் மருந்து சேர்க்கப் புறத்தேயுள்ள மருந்துப் பொருட்களும்; யோகி ஆன்ம சக்தியை வளர்க்க மனோ எண்ணங்களை நல்வழிப்படுத்தலும் இன்றியமையாததாக விருக்கின்றன. உடல்வளம் பெருக்குதற்கு இவ்விரு முறை களையும் கையாளுதல் தத்தம் தொழில்களை செவ்வனே யாற்றமிசுந்த உதவியாக விருக்கும். இம்முறைபடப் பழக் கத்தில் வருவதற்கு மருத்துவர் யோக நூல்களையும், யோகி யர் மருத்துவ நூல்களையும் பயின்றிருத்தல் வேண்டும்.

மருத்துவன் யோகியும் யோகி மருத்துவனும்.

மருத்துவ நூலும் யோக நூலும் கலந்து கற்பிக்கப் படிந் மக்களுக்கு மிசுந்த நலன் விளையும். தமிழ்-ஆரிய- ஆங்கில மருத்துவக் கலாசாலைகளில் யோக நூலும் முக்கிய பாடமாக வைத்தல்வேண்டும். இதனை யான் முதற் கண் குறிப்பிடவில்லை. யோக நூலாசிரியராகிய பதஞ்சலி முனி வர் சிறந்த யோகியாகவும் மருத்துவனாகவு மிருந்தமை காண்க. அசுவினி குமாரர் பிராணாயாமத்தில் தேர்ந்த யோகியாகவும், மருந்து முறைகள் கையாளுந் வைத்திய னாகவும், சத்திரமிடும் சர்ஜனாகவு மிருந்தனர்.

வைத்தியர் உடல் முழுதும் அமைந்திருக்கின்ற நரம்பு கள், இரத்தக் குழாய்கள், மூளைத்தலம், எலும்புக் கூடு முதலிய அவயவக் கூறுபாடுகளை நன்கு உணர்ந்திருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறே யோகியும் பயின்றிருத்தல் இன்றி யமையாததாகும். இதுமட்டுமன்று, யோகி நுண்மையான நரம்பு மண்டல அமைப்பினையும்; அதன் வழியே, உடம்பில் நிலைத்திருக்கும் மனம் வயப்பட்டு நிலவுமியல்பினையும் கூர்ந் தாராய்தல் மிகுதியும் வேண்டற்பாலதாம். எனவே, யோக மும் மருத்துவமும் கலந்து பயிலுதல் மக்களுக்குப் பெரும் பயன் அளிப்பதாகும்.

ஒப்புமை.

யோகநெறியில் பலம் முழுதும் தம்மைச் சார்ந்தே நிலவுகின்றது. பிறருக்கு இதனால் எவ்விதத் தொந்தரவும்

கிடையாது. யோக முறையிலுள்ள குடற்சுத்திப் பழக்கம் வைத்திய முறைகளேவிட மிகச் சிறந்தது. 'யோக சிகிச்சை' என்ற மருத்துவ முறையும் யோகத்தில் ஒரு பகுதியாகும். வைத்தியர்களின் மருந்து முறைகளினின்றும் சிறந்த பயன் மருவது. குறிப்பிட்டதோர் தானத்தில் குறிப்பான அளவில் ஒரு நோய் காணப்பட்டு மருந்து முறைகளால் நீக்க முடியாதிருந்தால், யோக நெறியால் அகற்றுதல் கூடும். இருவருக்கும் நோயின் தன்மை ஒருவகையாகவே புலப்படும் நீக்கும் வழி வேறுபடும். யோகி வைத்தியனாகவும், வைத்தியன் யோகியாகவு் மிருப்பதால் ஏற்படும் நலன் போன்று வேறுபட்டிருப்பதால் விளையமாட்டாது. உடல் வளம் விரும்புவோர் யோகநூலை ஆராய வேண்டுவது இன்றியமையாத தாகும்.

யாண்டும் யோகப் பயிற்சி.

இந்தியாவில் ஒருகாலத்து யோகப் பயிற்சி கல்வித் திட்டத்தில் தலையாய நிலையது. மாணுக்கர்களும் பயின்னும் பழகியும் வந்தனர். எக்காரியங்களும் நிகழ்த்தத் துவங்கும் முன்னர் ஆசனம் பிராணாயாமம் செய்யும் வழக்கம் பண்டுதொட்டே ஒரு கொள்கையாக நடைபெற்று வருதலுணர். யோகப் பழக்கத்தால் நலனுண்டென்பதையுணராதிருந்தால், ஆசன பிராணாயாமங்களை நற்காரியங்களில் அமைந்திருக்கமாட்டார்கள். பயனுடைய செயல்களை சாதாரணமாக எங்கும் பரவும். இவ்வறியா வழக்கம், ஆசன பிராணாயாமம் முதலிய யோகச் செயல்களால் யாவரும் நலன் பெற்று வந்தனரென்று ஊகிக்கத் தக்கதாக விருக்கின்றது.

உலகில் மிகுதியாகப் பழகிய செயல்களைக் குறிக்கும் சொற்கள் பல வேறு திரிபுகளுடன் வழங்கப்பெறும். இது வளர்ந்துவரும் மொழிகளினியல்பு. அவ்வாறே 'யோக'ச் சொல் பின் வருமாறு பல திறப்படக் குறிக்கப்படுகின்றது. அவை:--பிரயோகம், உபயோகம், சம்போகம், வியோகம், உத்யோகம், சுயோகம், அநுயோகம், அஸஹயோகம், பிரதியோகம், நியோகம், அதியோகம், சுவயோகம் என்பன.

நாட்டில் கலந்துநிற்கும் யோகநெறி

சமத்துவமும் திறமை.

- (க) 'ஸமத்வம் யோக உச்சயதே'
(உ) 'யோக: கர்மஸு கௌசலம்'

பகவத்கீதை. II. 48. 50.

சமத்துவமே யோகமெனப் படுகின்றது. யோகம் தொழில்களிலே திறமையாவது.

சமத்துவமும் தொழிற் திறமையும் யோகமெனப்படும். யாண்டு இவ்விரு நீர்மைகளும் வேண்டா தொழிலின்றன? மக்கள் எத்தனை வகையான தொழில்கள் நிகழ்த்தினும், அவற்றிலெல்லாம் சமத்துவமும் திறமையும் வேண்டற்பாலனவாம். இக்கருத்து மனதிற்பட்ட உடனேயே யோகம் நாடு முழுதும் பரவியிருக்கும் பெருமை காண்பர்.

உறப்புக்க ள்னைத்திற்கும் உயர்வு.

யோகம் நுட்பமாகவும் வியாபகமாகவும் எங்கணும் பரவிநிற்பினும், யோகநூல் குறிக்கும் யோகம் மிகவும் சிறப்புடையது. இந்த எட்டு வகைப்பட்ட யோக நெறிகளால் ஒளிபெற்று பண்பட்ட உடலும், புலன்களும், உள்ளமும், அறிவும், ஆன்மாவும் விருப்பிய செயல்களில் எளிதாக இயங்குகின்றன. இதற்கு கண்ணனே சிறந்த சான்றாவார். கண்ணன் யோகேசுவரன் அல்லது யோகியரில் தலைசிறந்து அரசனாக மிளிர்ந்தான். அவன் தத்துவ ஞானிகளில் தத்துவ ஞானியாகவும், வீரர்களில் வீரனாகவும், மல்லர்களில் மல்லனாகவும், அரச தந்திரிகளில் அரச தந்திரியாகவும், பேச்சாளிகளில் பேச்சாளியாகவும், இவ்வாழ்வோரில் இவ்வாழ்வோனாகவும், பிரமச்சாரிகளில் உயர்ந்த பிரமச்சாரியாகவும், அறநூல் வல்லோரில் சிறந்த அறநூல் வல்லோனாகவும் விளங்கினன். எனவே, யோகநெறிப்பட்ட அறிவு யாவற்றிலும் பரவிநின்று மனித சக்தியை வளர்த்து தெய்வ சக்தியாகப் பரிணமிக்கச் செய்கின்றதென்று உணரக்கூடக்கின்றது.

இவ்வாறாக யோகநெறி மிகுந்த பயன்தரத் தக்கதாக விருக்கிறது. இக்கருத்துக்களை ஆழந்து சிந்திப்போர் மிக்க நலனடைவர். யோகநெறி பயில்வதால் எந்தவிதமான இடர்களுமில்லை. அவ்வளவுக் கவ்வளவு பயனடைவார்களாக

லக்ஷ்மி

ளென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. எவ்வகையானும் உடல் வளமும் மனவுரமும் ஆன்ம சக்தியும் கைவருதற்பொருட்டு ஒவ்வொருவரும் யோகநெறி கோடல் இன்றியமையாததாகும்.

விசேஷக் குறிப்புகள்

உலகில் தூக்கமில்லாத பிராணி எறும்பு. பிறந்தது முதல் சாகும்வரையில் அது வேலைசெய்த வண்ணமா யிருக்கும்.

முன்னெல்லாம் மேனாட்டில் நெருப்புக் கோழிகளின் இறஞ்களை அணிவது நாகரீகமாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. இப்போது இந்தப் பைத்தியம் அறவே நீங்கிவிட்டது.

ஆஸ்திரேலியாவிலுள்ள புருஸ்டர்க்கி என்னும் பறவை முட்டையிலிருந்து வெளியில் வரும் பொழுது சிறகுகள் முளைக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நண்டுகள் வெகுதூரம் பிரயாணம் செய்கின்றனவாம். சமீபத்தில் டெவான்ஷயர் என்னுமிடத்தில் ஒரு நண்டுக்கு அடையாளமிட்டுக் கடலில் விட்டார்களாம். அந்நண்டு சில தினங்கள் கழித்து அறுபது மைலுக்கப்பால் செம்படவர் களால் பிடிக்கப்பட்டதாம்.

கடலில் இன்ன இடத்தில் இன்ன விதமான மீன் இருக்கின்ற தென்பதையறிய ஒரு புதுயாதிரி தர்மாமீட்டர் கருவியைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். இக்கருவியைக் கடலுக்குள் விட்டுப்பார்த்து ஜலம் இவ்வளவு உஷ்ண மென்று தெரிந்துகொண்டு அதிலிருந்து அந்த இடத்தில் இன்னவிதமான மீன்தான் இருக்குமென்று கண்டு பிடிக்கிறார்கள்.

ஒரு விட்டிற்பூச்சியின் தேகத்தில் 4000-தசை நரம்புகள் இருக்கின்றன.

விசேஷக் குறிப்புகள்

70-வது வயதில் விவாகம்

லார்டு பெல்லியூ என்பவருக்கு வயது 70-க்கு மேல் ஆகிவிட்டது. அவர் இனி விவாகம் செய்து கொள்ள மாட்டாரென்றும், எப்பொழுதும் பிரம்மச்சாரியாகவே இருந்துவிடுவா ரென்றும் அவருடைய நண்பர்கள் எண்ணி யிருந்தார்கள். ஆனால் சென்ற வாரத்தில் அவர் ஸ்ரீமதி எல்லெயின் கார்லயில் டாடு என்னும் 40 வயதுள்ள ஒரு பணக்கார விதவையை விவாகம் செய்து கொண்டார். லார்டு பெல்லியூ ஒரு வருஷத்துக்கு முன் ஸர். ஹெச். போவுடன் உலக யாத்திரை போகும்பொழுது முதல் முதலில் ஜோஹன்ஸ்பர்க் என்ற விடத்தில் அவரும் ஸ்ரீமதி எல்லெயின் கார்லயிலும் சந்தித்தார்கள். தம்பதிக ளிருவரும், ஹனிமூனுக்காக ஐயர்லாந்துக்குச் செல்லுகிறார்கள்.

செம்மட்டியால் அடித்தாலும் உடையாத கெட்டியான கண்ணாடிகள், ஷெப்பீல்டு சர்வகலாசாலை கண்ணாடி இலாக்காத் தலைவர் பண்டிதர், டர்னர், உதவியைக் கொண்டு செய்யப்படுகின்றன. அதிக குளிர்ந்த ஜலத்திலும், சூடான ஜலத்திலும் எத்தனைமுறை அழுக்கினாலும், வெடிக்காத கண்ணாடிகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆராய்ச்சிக்காரர் இன்னும் சில காலத்தில் எலிக்குப்ப பதிலாக சகல உபயோகங்களுக்கும் கண்ணாடியே உபயோகமாகச் செய்யலாம் என்கிறார்கள்.

கண்ணாடி நயமாயும், சுத்தமாயும் இருக்கக் கூடும். அதை அதிக விருத்தி செய்வதினால் வியாபாரிகளின் ஆதரவு அதிகம் கிடைக்கும்.

அயோவா என்ற இடத்திலுள்ள ஆலைபொன்றில் தானியத் தட்டைகளைக் கொண்டு காகிதம் செய்யப்படுகின்றதாம். இனி உலகத்திலுள்ள பத்திரி காலபங்களில் தானியத் தட்டைகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட காகிதங்களை உபயோகிக்கப் படலாமாம்.

சிறுமிகளைவிட சிறுவர்கள் வெகு சீக்கிரத்திலும் வெகு நேர்த்தியாயும் சமையல் வேலை கற்றுக் கொள்வதாக லண்டன் கவுண்டி சபையில் ஒரு பெண் பாடசாலையின் ஆசிரியர் தமது அனுபவத்தை விளக்கினார்.

நோவாஸ்கோஷியாவைச் சேர்ந்த லண்டன் டரி என்னுமிடத்து சிறைச்சாலையில் பல வருடங்களாக ஒரு

லக்ஷ்மி

சிறையாளரையாவது அடைத்து வைக்கப் படாமல் காலியாகக்கிடைந்தமையால் முனிஸிபாலிடியார் அதனை ஏலம் போட ஏற்பாடு செய்து விட்டனர்.

ஜோதிஷம்.

விதியை அறிதல்.

(மீரன்)

கிரீஸ் தேசத்தில் பழையநாள் கோவில்களில் அநேகத்தின்மேல் தன்னினத்தான் அறிவானாகில் தனக்கொரு கேடுமில்லை' என்பதுபோல் ஒரு வாக்கியம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏன் நான் எடுத்து எழுதுகிறேன் என்றால் என்னைப்போல் வருங்கால ரஹஸ்யங்களைக் கண்டு பிடித்து கூடியமட்டில் ஒருவன் நடத்தைதையும் வாழ்க்கையையும் தெரிந்து கொள்வதை விருத்திசெய்யப் பலரும் ஆசைப்படக்கூடும் என்பதற்கு ஆதாரமாகவே அப்படிச் செய்கிறேன்; இப்படிக்கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்வதில் நமக்கு ஆகாயத்திலுள்ள நட்சத்திரங்கள் ஏதாவது உதவி யளிக்க முடியுமா? ஜோதிஷ சாஸ்திரமானது விரிந்ததாகவும் பெருமையுடையதாகவு மிருக்கிறது. நமது வாழ்நாளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள அது உபகாரமாயிருக்கும்.

உத்தேசம் அறியும் முறை

ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு வருஷத்தில் ஒரு மாதத்தில் ஒருநாளில் ஒரு குறிப்பிட்ட உத்தேசத்துக்காகப் பிறந்திருக்கிறான். அந்த உத்தேசம் எதுவென்று அவன் பிறந்த நாளுக்கு உரித்தான ஒரு ராசியிலிருந்து தெரிந்துக் கொள்ளக்கூடும். ஒவ்வொருவனுக்கும் ஏற்பட்டவிதியை அவன் பிறந்த வருடம் மாதம் தேதியிலிருந்து எப்படிக்கண்டறிவதென்பதை நான் காட்டுகிறேன். கீழே குறிப்பிடுவதுதான் வழி.

பிறந்த மாதத்தின் சங்கியையை எழுதி தேதியையும் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஜனவரி ஒன்று, பிப்ரவரியானால் இரண்டு, இப்படி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வருஷத்தில் உள்ள எண்களின் தொகையையும் சேர்த்து

ஜோதிஷம்

முன் கூறிய இரண்டின் தொகையோடு கூட்டவேண்டும். இந்த மொத்தத்தொகைக்கு பிறந்த வழி எண் என்று பெயர்.

ஒரு உதாரணத்தால் இதை விவரிக்கிறேன். 1892-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் 6-தேதி ஒருவன் பிறந்ததாக வைத்துக் கொள்வோம், ஜூன் என்பது 6-வது மாதம். இறையும் தேதியாகிய 6-யும் கூட்டினால் 12-ஆகிறது. வருஷத்தில் இருக்கும் எண்களைக் கூட்டினால் 20 வருகிறது. ஆக மொத்தம் 20-ம் 12-ம் 32-ஆகிறது. இதிலுள்ள 3-ம் 2-ம் கூட்டினால் 5-கிடைக்கும். இதற்கே பிறந்த வழி எண் என்று சொல்லுவது.

எண்ணின் பொருள்

கூட்டின தொகை, 11-அல்லது 22-வந்தால் இதை மறுபடி கூட்டவேண்டாம். இவை அளவுக்கு மேல்பட்ட தொகைகள். இவைகளுக்கு முறையே ஒன்றின்பலனும் இரண்டின்பலனும் உண்டு. ஆனால் அவைகளிவிட அதிகமான பலன் கிடைக்கும்.

ஒவ்வொரு எண்ணையும் குறித்து கிரகத்தின் பலன் என்னவென்று பார்ப்பது ருசியான வேலை.

ஒன்று

இந்த எண்ணுடையவர்கள் உருப்படியான வேலைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாய் ஜனங்களுக்குத் தலைவர்களாயிருப்பார்கள். பிறரை வசியம் பண்ணும் சக்தி உண்டு. இவர்கள் அடையாளம் சூரியன், நிறம், தங்கம், மஞ்சள்.

இரண்டு.

இவர்களுக்கு அடக்கமாகவே வாழ்நாளை நடத்தப் பிரியம். வெளிப்படையாய்த் தெரியாமலிருக்கும் சில விஷயங்கள் மூலமாய் வெளியில் எப்படி நடந்துகொள்வ தென்பதை இவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இவர்கள் கிரகம் சந்திரன், இவர்கள் நிறம் பழுப்பு, நீலம், பச்சை, இவர்களின் வேலை ஜேனூபகாரம். பல வைத்தியர்களும், நர்ஸ்களும் உபாத்தியாயர்களும் இந்த நம்பர் உடையவர்கள்.

எப்போதும் நன்மையையும் சந்தோஷத்தையுமே எண்ணிக்கொண்டு நம்பிக்கையோடு இருப்பவர்கள் இந்த நம்பருடையவர்கள். இவர்கள் கிரஹம் வியாழன்; நிறம் ரோஜா போன்றது. இவர்கள் ஜனீத்தகாரணம் ஸங்கீதம், நர்த்தனம் முதலியவைகளை விருத்தி செய்யவே. முறட்டுத் தன மில்லாதவர்கள். சமயோசிதமாய் நடப்பவர்கள்; நல்லவர்கள் என்று இவர்களை உலகம் கூறும்.

நான்கு.

இவர்கள் ஊழியத்துக்காகப் பிறந்தவர்கள். கிரஹம் யுரேனஸ் என்பது; நிறம் ஊதா என்பது. இந்த நம்பருடையவர்கள் மெய்வருந்தி உழைப்பதால் ஜெயம் பெறுகிறார்கள். இவர்கள் கைகளால் உழைத்து கீழ்ப்பட்ட வேலையும் செய்வார்கள். கஷ்டமாக வேலை செய்வதாலும் கடமையைச் சரிவரச் செய்வதாலும் பெருமை யடைவார்கள்.

ஐந்து.

இந்த இலக்க முடையவர் பேச்சுச்சுரர்கள்; சுறுசுறுப்பா யிருப்பார்கள். இவர்கள் கிரஹம் புதன். நிறம் வெள்ளியும், மஞ்சள் கலந்த பச்சையும். இவர்கள் தங்களைப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். தன் னம்பிக் கையை இவர்கள் பயிற்சிசெய்து, பேசுவதைக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதிக ரோஷமுள்ளவர்கள். ஆவேசம் அனுப்பிரவேசம் இவைகளுக்கு ஏற்றவர்கள்.

ஆறு.

குடும்பவேலைக் கேற்றவர்கள். வீட்டிலே அதிகப் பிடிப்பு. இந்த நம்பரோடு கூடின ஸ்திரீகள் உலகத்துக்கே தாய் போன்றவர்கள். இவர்கள் கிரஹம் சுகரன், நிறம் பச்சையும் நீலமும். கூட்டாளிகளாக வேலை செய்வதில் திறமையுள்ளவர்கள். இவர்கள் 3, 9 இந்த நம்பர்களோடு சினேகமா யிருப்பார்கள். இதில் பிறந்தவர்கள் சுகவாசிகளாக இருந்தாலுமிருக்கலாம். இருக்க நேரமில்லாமல் சுழலுகிறவர்களா யிருந்தாலு மிருக்கலாம். இதற்கு இரண்டு விதமான சக்தியுமுண்டு.

எதையும் ஸ்தாபித்து நிர்வாகம் நடத்த சக்தியுள்ளவர்கள் இதில் பிறப்பது. இதன் கிரஹம் நெப்தியூன், நிறம் சிவப்பு, ஊதாவும் முத்தில் காணப்படும் பல வர்ணங்களும். பல ஆசாரிய ஸ்தானாதிபதிகளும், ராஜதந்திரிகளும், ஸ்தாபனத் தலைவர்களும் இந்த நம்பருள்ளவர்கள். இவர்களுக்குப் படாடோபம், சடங்கு, இவை பிடிக்கும். காரணம் தெரியாமலே ஒரு காரியத்தை இப்படிச் செய்வதென்ற சபாவயுத்தி இவர்களுக்குண்டு.

எட்டு.

இந்து எண் சனியுடையது. நீலம் இதன் நிறம். இந்த கிரஹம் கெட்டதெனச் சிலர் நினைக்கிறார்கள். இது ஒரு விதத்தில் உண்மையானாலும் இந்த கிரகம் சுத்திகரிக்கும் சக்திவாய்ந்தது. இந்த நம்பருடையவர்கள் எடுத்ததைச் சரியான முறையில் நிர்மாண வேலை செய்து முடிக்கவல்லவர்கள். பொறுப்பை யேற்று நடத்துவார்கள்.

ஒன்பது.

செவ்வாயின் நம்பர் இது, சிவப்புநிற சம்பந்தம். எல்லாம் இதனுடையது, இந்த நம்பருடையவர்கள் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களாயும் குஷியாயும் தைரியமுள்ளவர்களாயுமிருப்பார்கள். அனேக ஸோல்ஜர்களும், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும் இதில் பிறந்தவர்கள். இப்படிச் சிலவற்றையே எடுத்துக் கூறினேன். இந்த விஷயம் மிக ஆழ்ந்ததாயும் விரிந்ததாயும் இருக்கிறது. பல புஸ்தகங்கள் இதைப் பற்றி எழுதலாம்.—(வீக்லி டிஸ்பாட்ச்)

சந்திரன்.

(ஸ்ரீமான் எஸ். தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்கள்.)

[ஸ்ரீரவில் ஒரு சிறுமி வான் காட்சி கண்டு மகிழ்ந்து நிற்கின்றாள். அப்பொழுது நித்திய அநுவதினும், நூதன சாஸ்திரங்களிலும், பண்டைப் புராணங்களிலும்,

கர்ண பரம்பரையான கதைகளிலுமிருந்து சந்திரனைப்பற்றி வெளியாகும் பல விஷயங்களும் அவள் ஞாபகத்தில் எழுகின்றன. உடன் அவற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டு அவள் பின்வருமாறு பாடுவதாக எண்ணிக் கொள்க.]

1. மீனினம் ஒடிப்பரவுதம்மா—ஊடே
வெள்ளி யோடமொன்று செல்லுதம்மா
வானும் கடலாக மாறுதம்மா—இந்த
மாட்சியிலே உள்ளம் மூழ்குதம்மா.
2. முல்லை மலர்ப்பந்த விட்டனரோ--தேவர்
முத்து விதானம் அமைத்தனரோ
வெல்லுமதியின் திருமணமோ—அவன்
விண்ணில் உலாவரும் வேளையிதோ.
3. மாற்றம் உலகின் இயற்கையென—இங்கு
மாந்தரும் கண்டு தெளிந்திடவோ
போற்று மிறைவனிம் மாமதியம்—விண்ணில்
பூத்து நிலவ விதித்தனனே.
4. அம்புஜம் வாடித் தளர்ந்ததம்மா—அயல்
ஆம்பலும் கண்டு களிக்குதம்மா
இம்பருலகின் வழக்கிதம்மா--மதிக்
கின்னாரினி யாருளரோ அம்மா.
5. அம்புலிக் கூட்டில் முயல்வருமோ--ஈதோர்
அண்டப்புளுகோ அறியேனம்மா
பம்பி யெழுமலை யங்குளதும்--மேலைப்
பண்டிதர் காணும் கனவோ அம்மா.
6. கூனக்கிழவி திலவிலிலே--ராட்டில்
கொட்டை நூற்கும் பணி செய்வதையிம்
மாநிலம் கண்டு மகிழ்ந்திடவே--காந்தி
மாமதி யோங்கி வளருமம்மா.
7. சின்னஞ்சிறு வில்லாய்க்காணுதம்மா--பின்னர்
செம்பொற் குடம்போலத் தோன்றுதம்மா
என்ன அதிசயம் பாராயம்மா--ஈதும்
இந்திர ஜாலமோ கூறுயம்மா.

8. வளர்ந்து வளர்ந்து பெருகுதம்மா--உடல்
வட்டம் திருந்தி வருகுதம்மா
தளர்ந்து தளர்ந்து பின்போகுதம்மா--கண்ணில்
சற்றும் தெரியாமலாகுதம்மா.
9. பாலாழி மீது படர்ந்த வெண்ணெய்--ஒரு
பந்தாயுருண்டு திரண்டதுவோ
மேலாயுலகில் ஒளி செயவே--ஈசன்
விண்ணக மிட்ட விளக்கிதுவோ.
10. இரவைப் பகலா யியற்றுதம்மா--வெப்பம்
இல்லாமலின்பம் விளைக்குதம்மா.
அரவம் விழுங்கினும் அஞ்சாதம்மா--எங்கள்
ஆண்டவன் சூடும் அணியே அம்மா.
11. பொன்மரம் காய்த்த கனியதுவோ--இந்தப்
பூமகளாடும் கழங்கதுவோ
கன் மனமுங் கனிந்தின் புறவே--ஒளி
காட்டித் திகழும் மதியிதுவே.
12. கண்ணுதலுள்ளக் கருணையதோ--கொற்கைக்
காவலர் கண்ட புகழதுவோ
மண்ணகஞ் செய்திடு புண்ணியமோ--இன்று
வானகம் வந்து விளங்குதம்மா.

மகான்களுக்கு மரியாதை.

எல்லாம் வல்ல கடவுள் ஒருவரே பிரஜா கோடிகள் அனைவரின் வணக்கத்திற்குமுரியவராவர். ஆயினும் மனிதர் தமக்குள்ளே மரியாதையின் பொருட்டு வணக்க முறைகள் ஏற்படுத்திக்கொள்ள அவை ஆதி முதல் அனுஷ்டானத்தி லிருந்து வருகின்றன. ஆகவே எத்தேசத்தாரும் எச்சாதி யாரும் எம்மதஸ்தரும் அவரவர் தராதரப்படி பரஸ்பரம் வந்தனை வழிபாடுகளைச் சந்ததமும் கொண்டொழுகவேண் டியது பூலோக வாழ்வுக்கு இன்றிமையாத தாகின்றது. மகமதியர் தங்கள் இருகைகளாலும் தரைமட்டும் குனிந்து

சலாம் செய்கின்றனர். வெள்ளைக்காரர் வலது கரமொன்றால் வந்தனம் புரிந்து வழிபடுகின்றனர். தீவு தீவாந்தரங்களிலுள்ள பூர்வீக ஜாதியார் ஒருவருக் கொருவர் முத்தம் கொடுத்துப் பூஜிதை யடைகின்றனர். பரதகண்ட வாசிகளாகும் இந்துக்களோ இவர்கள் எல்லாரைப் பார்க்கிலும் அஞ்சலி செய்வதில் மிஞ்சிய கிரீத்தி வாய்ந்தவர்கள். பின்னும் பணிவுதலாலே ஜென்ம சாபல்ய மடையும் சித்தாந்த முடையவர்களானதால் நம்மவர்களின் கைகூப்பித்தோழுதலென்ன, சும்பிடு தெண்டமென்ன, சாஷ்டாங்க நமஸ்காரமென்ன, வாய்ப்பொத்திக் கைகட்டுதலென்ன, சொல்லி முடியாது. சிறுபருவத்திலிருந்தே வணக்க முறைகள் வகை வகையாய்க் கையாளப்பட வயது சென்றும் ஒருவரை யொருவர் வணக்கம் புரிவதில் நாம் பிணக்குறுவதில்லை. ஆகவே தாசன் முதல் ராஜன் வரை வணக்கமே கையாள இணக்கங்கொண்டு இன்புறுகின்றோம். ஆகவே இதில் ஒருவர்செய்யும் பூஜிதையை மற்றவர் ஏற்றுக்கொள்வதற்கடையாளமாக அதற்கேற்றவாறு அவரும் பதில் வணக்கம் செய்யக் கடைம்பட்டுள்ளார். துரியோதனன் ஒருவனே பிறர் தன்னை வணங்க, அவன் தான் வணங்கா அகம்பாவியாக அவனுக்கு 'வணங்காமுடி மன்னன்' என்னும் பட்டம் வழங்கப்படலாகியது. அவனைத் தவிர வேறு எவரும் பதில் வணக்கம் புரியப் பின்வாங்கிதாக உலக சரித்திரத்தில் காணோம். பூசரர் எனப்படும் பிராமணரோ இதர ஜாதியார் தங்களை இருகரங்களால் பூசிக்கும்போது அவர்கள் இடதுகை ஒன்றைமட்டும் எடுப்பது நானும் நடந்துவரும் சப்பவம். இதற்குக் காரணம் அவர்கள் வலது கையில் அக்கினி யிருப்பதால் வலதுகை எடுப்பது கூடாதென்பது சாஸ்திர விதி. பிராமணன் எனும் பதத்திற்கு பிரமத்தை அறிந்தவனென்பது பொருள். ஆகவே பிரமத்தை அறிந்தவர் ஒவ்வொருவரும் பிராமணராகின்றார். வசிஷ்டர், பராசரர், வியாசர் முதலானோர் வேத வழியால் பிரம்மத்தை அறிந்து பிராமணராயினர். தபோ மகிமையால் பிரம்மரிஷியானார் விசுவாமித்திரர். அடிமைப் பறையன் நந்தன் அக்கினியில் குளித்து அந்தணனானான். பிறப்பில் பிராமணனே யாயினும் அவன் பிரமத்தை அறிந்திருந்தாலொழிய இவ்விதி அறியாதவனைக் கட்டுப்படுத்த மாட்டாது.

தென்னாட்டிலிருந்து இரு பிராமணர்கள் வடநாட்டிற்குத் தேசஞ்சாரமாகச் சென்றனர். அவர்கள் ஓர் அடவியின் வழியாகச் செல்லுகையில் வெய்யிலால் மிகவும் களைப்புற்று, அங்குள்ள ஒரு வட விருட்சத்தின் நிழலில் ஒதுங்கி நிற்க இவர்களுக்கு முன்னாலேயே அக்கானகத்தையடுத்த ஊர் வாசிகளாகும் இரண்டு பிராமண ஸ்திரீகள் விறகு பொறுக்கி இருபேரும் சமைகளாகக் கட்டி வீற்றிருக்கக் கண்டனர். அப்பெண்கள் இவர்களின் விர்த்தாந்தங்களை அறிந்து கொண்டு தங்கள் வீட்டுக்கு வந்து அதிதிகளாய்த் தங்கிப் போகும்படி கேட்டுக்கொள்ள இவர்கள் அவ்வாறே சட்டமதித்தனர். உடனே ஒருவன் மற்றவருக்கு விறகுச் சமையைத் தூக்கி அவன் தலைமீது வைத்துவிட்டு தனது சமையைத் தூக்கி விடுமபடி இப்பிராமணர்களை வேண்டினன். அவன் பக்கத்திலும் இந்த பிராமணர்கள் மறுபுறத்திலுமாக விறகுச் சமையைத் தூக்க முயன்றும் முடியாமற்போக ஏற்கனவே விறகுக்கட்டைத் தலைமீது வைத்துக்கொண்டிருந்த மற்ற ஸ்திரீயும் கைகொடுத்துத் தவ விறகுச்சுமை தலைமீது ஏற்றப் பட்டது. எல்லோரும் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தனர். அங்குள்ள புருஷர்கள் இவ்விதிகளின் வரலாற்றை யறிந்ததும் அளவிறந்த ஆனந்த மடைந்து அவர்களுக்குத் தங்கள் மனைகளில் போஜனம் சித்தமாகும்படி ஆக்கியாபித்துவிட்டு வெளியே சென்றனர். ஆயினும் தோற்றத்தில் அவர்கள் தேஜஸ் அற்றவர்களாய்க் காணப்பட இவர்கள் அவர்கள் மீது அசுரையொகொண்டு தாங்கள் பிரத்தியோகமாய்ச் சமைத்துச் சாப்பிடுவதாய்க்கூற அந்த ஸ்திரீகள் அப்படியே இவர்களுக்கு ஜாகை ஒன்றை ஒழித்து அதில் பாத்திர பண்டங்களுடும் போஜனப் தாராத்தங்களுடும் விறகு முதலிய சமீத்துகளையும் வைத்துவிட்டுப் பஞ்சைத் திரித்துப் போட்டு விட்டும் வந்தனர். சிறிது நேரத்தில் இவ்விரு பிராமணரும் ஸ்நானபானம் செய்து மடிஉடுத்தி ஆசார அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு சமையலறைக்குள் சென்றவர்கள் அரிசி இருக்குது பருப்பிருக்குது அடுப்பில்லாதொரு சங்கடம் என்றபடி நெருப்பில்லாதிருக்கக் கண்டு அப்பெண்களை நெருப்பு கேட்டனர். அவர்கள் உள்ளே பஞ்ச இருக்கிறதல்லவோ வென்றனர். ஆமாம் பஞ்ச இருக்கிறது. நெருப்பிருந்தாலல்லவா அது பற்றி எரியும் என்றார்கள். அப்படியானால் நீங்கள் பிராமணரல்லவென்று சச்சரவுப்பட்ட-

“லக்ஷ்மி” பஞ்சாங்கம்

அவர்களுக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. இத்தருணம் வெளியே போயிருந்த அந்த ஸ்திரீகளின் கணவர்கள் வந்து அவர்களும் அப்படியே தர்க்கித்து அப்பஞ்சைத் தங்கள் உள்ளங்கையில் வைத்து அழுத்த ஆச்சரியப்படும் வண்ணம் குபீரென்று அக்கினி பிடித்தெழுந்ததாம்.

அகோர தரும சிவாச்சாரியார் என்னும் ஓர் மடாதிபதி இருந்தார். அவர் நகரத்துச் செட்டிகளுக்குக் குலகுருவார். பிறர் தன்னை வணங்க தான் பதில் வணக்கம் செய்யாச் சம்பிரதாயமு முடையவர். ஒரு சமயம் ஓர் ஜெமீன்தார் இவரைக் கும்பிட்டு வழிபட வழக்கம்போல் இவர் மெளன மாயிருந்தார். இது ஜெமீன்தாருக்கு மிக்க மனக்கசப் பாயிருக்க இது விஷயமறிந்த சிவாச்சாரியார் மறுநாள் தன்னைவந்து காணும் பட்சத்தில் அதன் காரணத்தைக் காட்டுவதாகச் சொன்னார். அப்படியே அடுத்தநாள் அச் சமஸ்தனாதிபதி வரவும், அவர் இருகரங்களிலும் ஒரு தேங்காயை எடுத்துக்கொண்டு தன்னை வழக்கம்போல் நமஸ்கரிக்கச் செய்து தானும் பதில் வணக்கம் புரிய ஜெமீன்தாரின் கையிலுள்ள தேங்காய் படரென்று வெடித்துப் போனதாம். பின்னும் இம்மகான் வலங்கை இடங்கைச் சண்டை காலத்தில் உடுமலைப்பேட்டைக்கு விஜயம் செய்ய நேர்ந்தது. இடங்கையராகும் நகரத்துச் செட்டிகள் தங்கள் குலகுருவாகும் இவரைப் பல்லக்கில் ஏற்றி மேள தாளத்துடன் ஊருக்குள் வரவேற்க, முயற்சிக்கவே அம்மாதிரி வாத்திய கோஷத்துடன் சிவிகையிலேறி வலங்கையர் வதிந்துள்ள வீதிவழி வரக் கூடாதென்று அவர்கள் ஆகேஷித்தனர். ஆகவே கலகத்திற்கு இடம் கூடாதென்று ஸ்ரீமத் அகோர தரும சிவாச்சாரியார் அவர்கள் பாதசாரியாக வரலானார். அப்படியிருந்தும் வலங்கையர் அக்கிரம மிகுந்து அவர் வரும்வழி நெடுகக் குப்பை கூளங்களைப் பரப்பியிருந்தனர். உடனே அவர் தனது பாதகுறட்டை நீக்கிவிட்டு வெறுங்காலில் அக்குப்பைகளின்மீது நடந்து சென்றார். இவர் முன்னால் போகப்போகப் பின்னால் அக்குப்பைகள் எல்லாம் தீப்பிடித்து எரிந்துகொண்டே வந்தனவாம். —இந்து நேசன்.

சுத்தர்கள் ஓரை சாஸ்திரம்.

(ஜோசியர் துப்புசாமி முதலியார் எழுதியது.)

[illegible][illegible]

END OF
ISSUE

END OF
TITLE

END OF REEL

PLEASE

REWIND